

KEMALİZM

Atatürk'ün kurduğu yönetim altı okla özetlenir. Altı ok altı tane ilke demektir. Cumhuriyetçi, milliyetçi, halkçı, devletçi, laik ve devrimci ilkelerine dayalı yönetim biçimine Kemalizm denilir. Bu ilkeler bugün unutulmuştur. Devletçi ve Kemalizm sözcükleri yerine, komünist ve Marksist sözcükleri konulmuştur. Devletçi ve Kemalizm sözcükleri cüzzamlı sayrı gibi toplumdaki soyutlanmıştır. Bugün borç ve faiz yükünden kurtulmak için, soyguncu, vurguncu, fuhuş ve rüşvet batağından kurtulmak için, batıya teslim edilen bağımsızlık ilkelerimizi yeniden geri alabilmek için, Kemalizm'e gereksinim vardır. Çünkü Atatürk Osmanlı imparatorluğundan kalan borç ve faizin ödenmesini, işgalden kurtulmayı, kapitülasyonlardan kurtulmayı Kemalizm ile sağladı. Bu bağlamda Kemalizm'e, günümüzün bilimsel anlayışına uygun bir tanım getirelim.

Toplum Canlısının Birinci Doğa Yasası

Toplumsal yaşam canlıdır. Doğan, büyür yaşar, ölür. Devlet, ulusal ve toplumsal bir yaşam biçimidir. Devlet de canlıdır. Devletin sağlıklı ve sağlıklı durmaları olacaktır. Sağlıklı devlet güçlü, sağlıklı devlet ise güçsüzdür. Devletimizi sağlıklı kılmak için, toplumsal yaşam süren diğer canlılara, kısaca bir göz atacağım. Bal arıları toplumsal yaşam sürerler. Kovanda bey arıyı ve erkek arıları göz önüne alalım. Bey arı birlik beraberliği sağlayan güçtür. Eğer bey arıyı oradan alırsak, diğer arıların hepsi dağılır. Erkek arılar kovanın önünde devriye gezerler. Eğer içeriye bir yabancı arı veya yabancı bir yaratık girerse, dayanışma ile onu dışlarlar veya yerler. Bu görevi onlara, Tanrı bir içgüdü ile bahşetmiştir. Bu içgüdüye **yabancıyı dışlama içgüdü** diyeceğim. Bey arıdan birlik beraberlik doğar. Birlik beraberlikten dayanışma doğar. Dayanışma ile toplumsal güç ortaya konulur. Toplumsal güç, bireysel güçten, etki düzeyi ve etki alanı yönü ile çok farklıdır. Ortaya çıkan toplumsal güç ile, yabancı dışlanır, toplumsal yaşam sağlanır ve toplum canlılık kazanır. Bireysel güçle yabancı dışlanamaz. Toplumsal yaşam süren bütün canlı türlerinde, bu iki temel ilkeyi görmek mümkündür. Toplumsal yaşamın iki temel ilkesi, bey olması ve yabancıyı dışlama içgüdü olmasıdır. Bu iki temel ilke, toplumsal yaşamın **birinci doğa yasası** veya **var oluş yasasıdır**.

İki kişi evlenir ve aile toplumsal yaşamını oluşturur. Aile toplum canlısında da, erkek ailenin beyidir ve yabancıyı dışlama içgüdü, belirgin olarak görülür. Ailede yabancıyı dışlama içgüdüne, **namus içgüdü** denilir. Namus içgüdüünün itkisi ile, biz eşimizden yabancıları dışlarız.

Bugün yeni medeni yaşamımızda ailenin beyi kaldırılmıştır. Bu aile toplumsal yaşamın birinci doğa yasası ile bağdaşmaz, birlik beraberlik olmaz, disiplin olmaz, dayanışma olmaz, yabancı dışlanamaz ve aile dağılır. Kurt kuzuya demiş ki, ben seni yiyeceğim. Kurt amca, ben sana ne yaptım ki, beni yiyeceksin? Sen benim geçen gün suyumu bulandırdın. Ama kurt amca, geçen gün ben suyun alt başında idim, sen suyun üst başında idin, ben senin suyunu nasıl bulandırabilirim? Benim, suyun alt başına, üst başına aklım ermez. Ben seni yiyeceğim, ona aklım erer. Bunların suyun alt başına, üst başına akılları ermez, bunların aile toplumsal yaşam canlısında, beyin gerekliliğine, namus içgüdüünün gerekliliğine akılları ermez. Bunlar kadınların oylarını alacaklardır, ona akılları erer. Kurt amcanın akli... Kurtun yalnız boğazını düşünmesi gibi, bunlar da yalnız oylarını düşünürler. Kurt amcanın akli ile, devlet borç ve faiz batağına saplanır. Kurt amcanın akli ile ulusumuz, soygun, vurgun, fuhuş, rüşvet ve yoksulluk batağına saplanır. Kurt amcanın akli ile devletin egemenlik hakları, bağımsızlık ilkeleri batıya teslim edilir.

Bizim koyacağımız toplumsal yasalar daima, olayın doğa yasası ile bağdaşmalıdır. Örneğin akar suyun üst tarafına dikilen domates, akar su ile sulanamaz. Yer çekim yasası ile bağdaşmaz. Toplumsal yaşam canlısında birinci doğa yasası, bey ve yabancıyı dışlama içgüdüünün varlığıdır. Doğa yasası ile bağdaşmayan toplumsal yasa, akar suyun üst tarafına domates dikmek gibidir. Her ikisi de olayın doğa yasası ile bağdaşmaz.

Toplum canlısının sağlıklı olması, beyin yasalarla sağlanan yetkilerinin, yeteri düzeyde olmasına, beyin yeteri düzeyde düşünme yeteneğine sahip olmasına ve beyin, yabancıyı dışlama içgüdüsünün etkinliğine bağlıdır. Yükselme dönemindeki padişahların geniş yetkileri, yükselme döneminin gerek koşuludur. Yabancıyı dışlama içgüdüğü, ne kadar etkin uygulanırsa, toplum canlısı o kadar sağlıklı ve o kadar güçlü olur. Atatürk bey olma özeliğini, öğrencilik yıllarından beri, üstün konuşma ve düşünme yeteneği ile ortaya koymuştur. Yabancıyı dışlama içgüdüğü etkin biçimde uygulamanın da, tipik örneklerini vermiştir. İsmet İnönü de, aynı özelliklere sahiptir. Bu örnekleri sayalım.

- 1) Anadolu'dan işgal kuvvetlerini, düşman askerlerini dışladı.
- 2) Lozan anlaşmasına koydurduğu bir madde ile, Anadolu'daki Ermeni ve Rum azınlığını dışladı. Yalnız İstanbul, Fatihin hatırına bırakılmıştır.
- 3) Bütün yabancı iktisadi kurumları kamulaştırdı ve yabancı yöneticilerini dışladı.
- 4) Yerli mallar haftası ile, yerli mallar pazarları ile, sümerbank ile, gümrük vergisi ile yabancı malları dışladı.
- 5) Dilimizde ne kadar yabancı sözcük varsa, dışladı.
- 6) Medreseleri ve tekkeleri kapatmakla, dilimizin kirlenmesinde kaynak oluşturan, Arapça ve Farsça öğretimleri dışladı.

Atatürk bu özellikleri ile tarihte ve günümüzde, bütün Dünya devlet adamlarına göre üstünlük gösterir. Çünkü çok kısa bir sürede, yanardağ fıçkırması gibi, cihangir bir devlet çıkarmıştır. Bu devletin çağdaş, uygar, güçlü ve görkemli bir devlet olduğu, gözlemlerle sabittir. Atatürk'ü, bütün Dünya devlet adamlarına üstün kılan, bu tipik özeliğine dayanarak Kemalizm tanımlanacaktır.

Toplumsal Yaşam Canlısının İkinci Doğa Yasası

Toplumsal yaşamın sağlığını belirleyen ilkeler, iki aşama gösterirler. Birinci aşama kalıtsal yapıdır. Bu birinci doğa yasasıdır. Toplum canlısı bu yasa ile yaşama girer. İkinci aşama beslenme aşaması olup, toplumsal yaşamın yaratılışından sonra, beslenme biçiminin nicelik ve niteliklerini içerir. Beslenme biçimleri, gelir dağılımında denge, suç ve ceza kavramları arasında denge ve cinsel sorunların çözümünde denge olup, üç temel ilke ile özetlenir. Bu üç temel ilke, toplumsal yaşam canlısının **ikinci doğa yasasını** veya **beslenme yasasını** oluşturacak ve toplumsal yaşamın sağlıklı olmasını, güçlü olmasını sağlayacaktır.

Beslenme yasasının birinci temel ilkesi, gelir dağılımında dengedir. Günümüzde olduğu gibi, %10 mutlu azınlık oluşturulmasının, işsizlik ve yoksullaşmanın neler getireceklerini özetleyelim. Bütün canlılar aynı doğa yasası altında yaşamlarını sürdürürler. İnsan canlısının yüreği, kanı dokulara ve hücrelere pompalar. Kan, dolaşım ile enerji için gerekli olan karbon hidratları, oksijeni, mineralleri ve hücre onarım maddelerini, gereksinim duyulan hücrelere taşır. Böylece organizmada sağlıklı yaşam sağlanır. Toplum canlısında, kan dolaşımının karşıtı, ulusal gelirin dağılımıdır. Aldığımız besinlerin yeterli olmadığını ve yaşamı sürdürebilmek için, dizlerimizden damarları boğarak aşağıya kanı göndermediğimizi, böylece besin gereksinimini karşıladığımızı varsayalım. Besin gitmeyen dokular ölür. Ölen dokuları kestiğimizi ve yaşamı sürdürmeye çalıştığımızı varsayalım. Yaşamı sürdüremeyiz. Burada dokunun kesilip atılmasından başka, oluşan önemli bir olay daha vardır. Bu olayın, toplumsal yaşamdaki karşıtının, hiçbir iktisatçı farkında değildir. Besin gitmeyen dokular nedeni ile, canlıda **gangren** oluşur. Dokunun kesilip atılması ile, sorun çözümlenemez. Çünkü, gangren sayrılığı sağıtılamaz, gangren canlıyı öldürene kadar sürer. 1984-85 yıllarında, kitlerin özelleştirilmesi gündeme geldiğinde, Amerikalı uzman konuyu inceledi ve raporunu verdi. Gazetelerde yayınlanan raporunda, özelleştirmeye uygun kitleri saymış ve 100 000 işçinin çıkarılmasını önermiştir. Dışarda altı milyon işsiz olduğunu, 100 000 işsizin eklenmesi ile, bir şeyin değişmeyeceğini söylemiştir. Kılavuzu karga olanın, burnu pislikten çıkmazmış. Hala özelleştirmeler sürmekte ve işten çıkarmalarla toplumsal bunalımlara çözüm aranmaktadır.

Toplum canlısında oluşan gangren sayrılığını, sağıtamazsınız. Toplum canlısını öldürene kadar, gangren sürecektir ve toplumsal bunalımlara çözüm getirilemeyecektir

Gelir dağılımında denge Kemalizm'in özünde vardır. 1923-1950 yılları arasındaki Kemalizm uygulamasında, istihdam diye bir sorun olmamış ve işçi çıkarma olayı görülmemiştir. Gelir dağılımında denge ile, türdeş(homojen, mütecanis) bir toplum yapısı oluşturulmuştur. Şimdiye kadar hiçbir yönetici, istihdam sorununa eğilmemiştir. Gelir dağılımında denge, ancak Kemalizm'in Devletçilik ilkesi ile sağlanabilir.

İkinci temel ilke suç ve ceza kavramları arasında denge kurulmasıdır. İnsanlar mağaradan çıkmış, ovaya inmiştir. Ovada tarımla uğraşmış veya meralarda, çobanlığa başlamıştır. Kendisine bir kulübe yapmış veya çadır kurmuş, içine bir de yardımcı kadın oturtmuş, aile yaşamı başlamıştır. Aileler çoğalmış, birlik beraberlik kurulmuş ve dayanışma başlamıştır. Böylece oluşan toplumsal yaşama **site** denilir. Sitede halkın mesleği vardır. Çiftçilik veya çobanlık yapar. Ürünleri vardır. Bu ürünlerin ve aile yaşamının namusunun korunması için, saldırılara, dayanışma ile karşı koyarlar. Mağara döneminde suçlular hiçbir karşılık görmezlerdi. Sitede ise, dayanışma ile suçluların cezası verilmeye başlanır. Suç ve ceza kavramları, site yaşamı ile birlikte, toplum canlısının bilinç altına girer ve bilinç altından gelen içgüdülerle, denge sağlanması yönünde uygulamalara girilir. Günümüze kadar suç ve ceza dengesi, gelişmeler göstererek gelmiştir. Aile ile suç ve ceza kavramlarının olduğu site toplumu, günümüzdeki devlet toplumunun çekirdeğini oluşturur. Suç ve ceza dengesi olmayan toplumlarda, devlet ceza infazını gerçekleştirecek güçte değil demektir. Çünkü ceza, ancak devlet gücü ile, yani toplumsal dayanışma ile infaz edilebilir. Böyle suç ve ceza dengesi olmayan bir toplumda, ilkel insanların yaşam kuralları yürürlükte olur. Toplumda birlik beraberlik ve dayanışma yok demektir. Bu toplumsal yaşam, yok olma aşamasındadır. Aile, meslek sahibi olma ile suç ve cezanın tarihi gelişimi, devlet yaşamı için gelir dağılımında denge, cinsel sorunların çözümünde denge, suç ve ceza kavramları arasında dengenin, gerek koşul olduklarını, açıkça göstermektedir. Site toplumundan önce görülen klan ve boy toplumlarında aile yaşamı yoktur. Aile, birlik beraberliğin ve dayanışmanın güçlendiği, belirginleştiği bir yaşam biçimidir. Suç ve ceza dengesi de, ancak dayanışma ile kurulabilir. Bu nedenle klan ve boy toplumlarında devlet özellikleri görülmez. Toplum bilim, siteyi devletin çekirdeği kabul etmiştir. O halde sitede görülen aile yaşamı, dengeli cinsel sorunlar, meslek sahibi olma, dengeli gelir dağılımı, dengeli suç ve ceza kavramları, bunların sonucu oluşan birlik beraberlik ve dayanışma ile, savunma ve saldırma eylemleri, devletin temel özelliklerini oluştururlar.

1950 yılından beri 46 af yasası çıkarılmıştır. Her af yasası, suç ve ceza dengesini bozan bir uygulamadır. Son çıkarılan af yasası öncesinde, Adalet Bakanlığının bütün yetkilileri, hapishanelerde devletin olmadığını söylediler. Yani devletin, devlet gücü olmadığı bir aşamada olduğunu, bu konuşmalarla dile getirdiler ve af yasasını çıkardılar. Böylece af yasası, uygarca bir düzenleme olmayıp, devletin güçsüzlüğünün zorunlu bir sonucudur. Çünkü devletin cezayı infaz edecek gücü yoktur. Zenginlerin vergi kaçağı üzerine gidilmez ve dava açılmaz. Benzer örnekler istenildiği kadar çoğaltılabilir. Bunların hepsi de, devletin güçsüzlüğünün zorunlu bir sonucudur. Suç ve ceza dengesi bozulmuş bir devlet zayıflar, dengesizlik belli bir sınırı geçerse, devlet yaşamı yok olur. Kemalizm'de suç ve ceza dengesi, hiçbir zaman bozulmamış ve af zorunlu hale gelmemiştir.

Devlet, devlet gücü ile yaşar. Bireyler bu gücün ortaya konulması için gerekli düzenleme işlerini yaparlar. Hapishanelerde devlet yok dediler. Çünkü 17 yıldan beri idamlar gerçekleşmiyordu. İdamlar devlet gücü ile olur. Bu güç ortaya konulmadığı için devlet hapishanelerde zayıflamıştır. Hazine borç batağındadır. Çünkü yıllardır ticaret kesiminin vergi kaçağına dava açılmaz ve vergi borçlarına icra yürümez. Af yasası çıkarılır. Bu işlemler de, devlet gücü olup, ortaya konulmadığından devlet zayıflamış, devlet borç ve faiz batağına

batmıştır. Aslan günde 35 kg et yer. Bu kadar et ancak, aslan gücü ile sağlanabilir, çakal gücü ile sağlanamaz. Aslan, aslan gücü ile yaşar.

Af yasaları, suçluların yönetime karşı bir zaferidir. Yönetimin yenilgileri sürmektedir. Öcalan'ın karşısındaki yenilgisi, vurgun ve soygunların karşısındaki yenilgileri, Avrupa Birliği'nin karşısındaki yenilgileri, İMF'nin karşısındaki yenilgileri nedenleri ile, yönetimin elle tutulur yanı kalmamıştır.

Beslenme yasasının üçüncü temel ilkesi cinsel sorunların çözümünde dengedir. Namus içgüdüsünü tanı bahşeder. Aile kurulduktan sonra, bu içgüdü her an gündemde olup, sürekli olarak işler ve dinamik duruma gelir, gelişir, güçlenir. Bu nedenle ailede, namus içgüdüğü her geçen gün biraz daha güçlenir ve değer kazanır. Hiç evlenmeyenlerde, namus içgüdüğü gündeme gelmez ve dumura uğrar. Devlet yaşamı söz konusu olduğunda, bireylerin namus içgüdüğülerinin bileşkesi, devletin yabancıyı dışlama içgüdüğüünü oluşturur. Bireylerin namus içgüdüğüleri ne kadar güçlü olursa, aile o kadar sağlam temellere dayanır, bileşke de, o kadar güçlü olur. Tarihte Türk soyu güçlü ve köklü bir namus anlayışına sahiptir. Fahişe ve piç sözcükleri Türkçe değildir. Dilimize son yüz yıllarda Farsça'dan geçmiştir. Türkçemizde bu kavramları ifade eden, bir sözcük de yoktur. Çünkü bu olaylar görülmediğinden, bu kavramları ifade etme gereksinimi duyulmamıştır. Güçlü aile yapısı, güçlü ve köklü namus anlayışı nedeni ile, Türk ulusu güçlü ordular çıkarmış ve büyük zaferler kazanmıştır. Gök Türklerde 18 yaşını geçen bir erkek bekarsa, yönetim babasından sorar, oğlunuz 18 yaşını geçtiği halde niçin evlenmiyor? Yönetimin amacı, evlenme ile kol gücünün çoğalmasını sağlamaktır. O dönemlerde, üretim, savunma ve saldırma kol gücüne dayalıdır. Bu uygulama ile, 18 yaşını geçen bir erkek, cinsel sorunlarını aile çatısı altında çözümler. Toplumda namusa gölge düşüren olaylar görülmez, fuhuş görülmez, namus kavramı güçlenir. Cinsel sorunların çözümünde denge sağlanır. Tanrı Elçimiz sayın Muhammet, "cinsel sorunlarınızı aile çatısı altında çözümler" der. İslamiyet'in anlayışı ile, toplumsal yapısı uygun düşen ulus, yalnız Türk ulusudur. Bu nedenle Müslüman devletler içinde, Türk ulusu önder ulustur. Aile yaşamı da, suç ve ceza kavramları ile birlikte, site toplumsal yaşamında görülür. Tarihi gelişim, aile için de, suç ve ceza kavramları ile aynıdır. Sağlıklı bir devlet yaşamı için, cinsel sorunların çözümünde denge gerek koşuldur. Cinsel sorunların çözümünde denge, ancak aile yaşamında gerçekleşir. Bir devlette aile yıkılıyorsa, devlet zayıflar, suç ve ceza dengesi bozuluyorsa, devlet zayıflar, mutlu azınlık oluşuyorsa devlet zayıflar. Aile yaşamı olmayan, serbest cinsel yaşam süren, namus içgüdüğü olmayan bir insan kalabalığı üzerine, devlet yaşamı kurulamaz. Çünkü toplumsal dayanışma, bireylerin namus içgüdüğülerinin bileşkesini ortaya koyar. Bu bileşke, devlet canlısının yabancıyı dışlama içgüdüğüdür. Namus içgüdüğü ancak aile toplumsal yaşamında ortaya çıkar, ailede her an gündeme gelir, işlerlik kazanır ve güçlenir. Aile olmayan toplumlarda, serbest cinsel yaşam vardır ve namus içgüdüğü yoktur. Bu nedenle böyle toplumlarda yabancıyı dışlama içgüdüğü olmaz. Aile, cinsel sorunların çözümünde denge ilkesi olup, devletin temel taşıını oluşturur. Bir organizmada hücre ne ise, devlet için de aile odur.

Kemalizm'in Tanımı

Yabancıyı dışlama içgüdüğüünün etkin olarak uygulandığı ve toplumun sağlıklı olarak beslendiği toplumsal yönetim biçimine, toplumsal yaşam biçimine Kemalizm denilir. Bu tanımda çağdaş, uygar, güçlü, görkemli nitelemelerine yer ,verilmemiştir. Çünkü, Atatürk'ün yabancıyı dışlama içgüdüğüünü uygulamasından söz ederken, etkin olarak uyguladığı nitelemesi yapılmıştır, yaptıkları da sıralanmıştır. Bu örnek ortada iken, sıradan bir yabancıyı dışlama işlemine, etkin nitelemesi yapılamaz. Bu nedenle tanımda geçen "etkin olarak uygulandığı" deyimini ile, devletin, çağdaş, uygar, görkemli, güçlü nitelemeleri dolaylı olarak yapılmış olur. Yabancıyı dışlama içgüdüğüünü Tanrı bahşettiği için, içgüdüğüün fonksiyonu, aynı zamanda toplumsal yaşamın doğa yasasıdır.

Kapitalizmin Tanımı

Kapitalizmi tanımlamak için, karşıt yönde aynı yol izlenecektir. Çağdaş, uygar ve güçlü bir devleti gerici, uygar olmayan(ilkel), zayıf, yıkılmak üzere olan bir devlet durumuna getirmek istiyoruz. Ne yapalım sorusuna yanıt arayalım. Bu uygulamaya girenler, gözlemlere göre, görkemli ulusal yaşama katkı sağlayacak güçte olmayan ve beyi düşünme yeteneğinden yoksun olan yöneticilerdir. Yabancıyı dışlama içgüdüsünü, pozitif kutup sayarsak, negatif kutup, yabancıyı içleme (içeriye alma) içgüdüğü olur. Yabancıyı dışlama içgüdüsünü tanı bahşeder. Yabancıyı içleme içgüdüğü ise, miras yedilerde, çalışmadan ve savaşmadan yaşayan asalak toplumlarda görülen bir içgüdüğüdür. Toplumun asalak yaşam anlayışından kaynaklanır. Savaş içinde yaşam, toplumun yabancıyı dışlama içgüdüsünü, daima canlı ve dinamik tutar ve etkin kılar. Yabancıyı içleme içgüdüğü ile toplum, kendi tembelliği ve asalak yaşam anlayışı nedeni ile, yabancıyı toplumun içine doldurur, onlardan yaşamına destek bekler. Yabancılar mikrop gibi belli bir kuluçka döneminden sonra, toplum canlısının çöküntü yönünde gitmesini sağlayacak, etkinliklere başlarlar. Bu etkinliklere **yabancı sayrılığı** denilecektir.

Osmanlı imparatorluğu 1683 de çöküntü dönemine girmiş 1923 de yıkılmıştır. Çöküntü dönemi 240 yıl sürmüştür. Halbuki Türkiye Cumhuriyeti, 54 yılda hazine darboğazı nedeni ile, yıkılacak duruma gelmiştir. O halde yabancıyı içleme içgüdüsüne, çöküntüyü hızlandırıcı bir destek vermeliyiz. Yabancıyı dışlama içgüdüsünü uygulayanlar, beyinlerdir. Çünkü bu uygulamada, toplumun bütün kesimlerinin etkilenmesi ve istenilen doğrultuya yönlendirilmesi gerekir. Bütün toplumu, ancak beyinler etkileyebilir. Atatürk ve çevresi üst düzey beyindirler. Bunların hepsinin adları tarihe altın kalemle yazılmıştır. Beyinleri dışlama içgüdüsünü, yabancıları içleme içgüdüsüne destek verelim. Böylece yabancıyı dışlama içgüdüğü uygulanamaz ve yolsuzlukları görebilen olmaz, istenilen çöküntünün hızlanması sağlanmış olur. Bizde uygulaması görülen kapitalizmi, bizdeki gözlemlere dayanarak tanımlayalım. **Beyinleri dışlama içgüdüsünün desteğinde, yabancıları içleme içgüdüsünün etkin olarak uygulandığı ve toplumun sağlıklı olarak beslenmediği toplumsal yönetim biçimine, toplumsal yaşam biçimine kapitalizm denilir.** Burada da “etkin olarak uygulandığı” deyiimi kullanılmıştır. Çünkü sağ yöneticiler, yabancıyı içleme iç güdüsünü, başarı ile uygulamışlar ve beyinleri dışlama içgüdüsünün desteği ile, 240 yıllık çöküntü süresini, 54 yıla indirmişlerdir. Bu etkinlikleri ve bu yabancı sayrılıklarını sıra ile sayalım.

- 1) Dışardan borç alma başlamış ve yabancı para içlenmiştir.
- 2) 1953 de Natoya girilmiş ve Amerika içlenmiştir. Amerika içeriye girdikten sonra, kuluçka dönemini tamamlamış ve yabancı sayrılıklarına başlamıştır. Kırıkkale silah sanayimizi kapattırılmışlar, yani aslan diye bildiğimiz kükreyen devletimizin dışlerini ve tırnaklarını sökmüşlerdir.
- 3) Her taraf Amerikan üsleri ile ve bakanlıklar Amerikalı danışmanlarla dolmuştur.
- 4) Beyin göçü yoğun bir biçimde sürmektedir.
- 5) 1965 de Amerika’dan barış gönüllüleri gelmişler(içlenmişler), okullarımızda İngilizce öğretmenliği yapmışlardır. Bunlar Kürt azınlığı bize kışkırtırlar. Kürt azınlığın etnik yapısı hakkındaki bilgilerle, cia’nın arşivleri doldurulur. Bu etkinliklerin sonucunda PKK başkaldırısı başlar.
- 6) Amerika İncirliğe yerleşir ve atalarımızın kanıyla yoğrulmuş topraklar, Amerikanın çıkarlarına peşkeş çekilir. Bağdat savaşının zararlarını hala unutamadık.
- 7) 1995 de gümrük birliğine girilir ve gümrük vergileri kaldırılır, bütün yabancı mallar rahatlıkla giriş yapmağa başlar. Sanayilerimiz birer, birer kapanmaya başlar. İşçiler sokağa atılır. Gümrük birliğinden yılda 12 milyar dolar zararımız vardır. Bu zararı Avrupa Birliğinin ödemesi, anlaşma metninde olmasına rağmen, ödemiyor ve bizim yönetim de alamıyor.
- 8) Yabancı sermaye sürekli çağrılır. İki yabancı banka (bugün 21 banka olarak söyleniyor) 19 şubat bunalımında, merkez bankasından düşük kurdan döviz almışlar

ve 19 şubat bunalımının nedenleri arasında yer almışlardır. IMF' nin önerisi ile, yerli bankalar fona devrediliyor ve yabancı bankalara çağrı çıkarılıyor. 1990 da %24 olan yabancı banka sayısı, bugün %50 olmuştur.

- 9) Bütün bu etkinlikler devleti zayıflatmış ve hazinesini koruyamayacak duruma getirmiştir. Hazinesi soyulan devlet, dışardan daha çok borç almaya başlamış, olan borçlar ertelenmiş, borç ve faiz yükü hızla artmıştır. Bunların ödeme vadesi gelince, gene yüksek gerilimli bunalımlara girilecektir.

Bütün bu etkinlikler bağımsızlık ilkelerimizi batıya teslim etmiş, bağımsız devleti bağımlı kılmış ve ulusu hazine olanakları üstünde borca sokmuştur. Halk yoksulluk, işsizlik, soygun, fuhuş, rüşvet ve anarşik olayların içinde inlemektedir.

Kemalizm ile Kapitalizmin Karşılaştırılması.

- 1) Kemalizm'de halk tüccarın soygunundan korunur. Milli Korunma Yasası vardır. Kapitalizmde ticaret serbestliği vardır. Fakat tüccar kesimi dayanışma ile rekabeti yok etmiş ve halkı soyması serbest olmuştur. Örnek: Eski bir gazetenin fiyat listesinden aldım. Halde domates 300 lira, manavda domates 3000 liradır.
- 2) Kapitalizmde hazineyi çevrelerine soydururlar. Örnek: Süleyman Demirel'in yeğeni hazine soygunundan sanık olup, hapisshanededir. Kemalizm'de böyle bir örnek yoktur.
- 3) Kemalizm'de borç ödenir. Kapitalizmde borç edilir. Ulusumuzu, hazinenin olanakları üstünde, borç ve faiz yüküne itmişlerdir. Son istatistiklere göre borç ve faizin hazinedeki payı %110 dur.
- 4) Kemalizm'de bağımlı devlet bağımsız kılınmış, Kapitalizmde ise, bağımsız devlet bağımlı kılınmıştır. Örnek: 1990 da Amerika dış işleri bakanı dedi ki, Türkiye bugüne kadar hiçbir isteğimizi geri çevirmedi. İkinci dünya savaşı sırasında İsmet İnönü Adana'da beyaz treninde İngiltere başbakanı Çörçille konuştu. Çörçili hava alanında değil, beyaz trenin vagonunun kapısında karşıladı ve aynı yerden uğurladı. Çörçil bütün isteklerine, ret yanıtı aldı ve gitti.
- 5) Kemalizm'de millet vekilleri, memurların barem yarası ile maaş alırlar. Kapitalizmde millet vekilleri, kıyak emeklilik yarası ile hazineyi soyarlar. Anayasanın iptal ettiği bir yasayı sekiz kez çıkararak, yasama yetkisini kötüye kullanırlar.
- 6) Kemalizm'de vergilerin, yurttaşların varlığı ile orantılı olarak dengeli bir dağılımı vardır. Dolaylı vergilerin bütçedeki payı Dünya standartları içindedir. Kapitalizmde vergi yükü, dolaylı vergilerle yoksul kesime yüklenir. Çillerin başbakanlığı döneminde, dolaylı vergilerin bütçedeki payı, %50 den %60 a çıkarılmıştır. Benzindeki dolaylı vergi %80 dir. İstanbul ticaret odasına kayıtlı 450 000 tüccar vardır. Bunun 300 000 i hiç vergi vermez, 150 000 i de, birazını verir birazını vermez (Cumhuriyet gazetesi).

Yukarda Kemalizm ile kapitalizm, toplumsal yaşamda gözlenen etkinlikleri ile karşılaştırıldı. Şimdi bu iki yönetimin, bilimsel yönlerini karşılaştıralım.

Atatürk toplumsal içerikli bütün girişimlerinde başarılı olmuştur. Kapitalizmin bütün yöneticileri ise, başarısız olmuşlardır. Çünkü bugün devletimiz borç batağında olup, var olma ve yok olma aşamasındadır. Atatürk'ün başarılarının ve diğerlerinin başarısızlıklarının nedenleri, aynı zamanda Atatürk'ün başarılı olmasının ve kapitalistlerin de başarısız olmalarının, gizemleri olacaktır. Toplumsal yaşam canlısında bey olmak için, düşünme yeteneği ön koşuldur. Atatürk üstün konuşma ve düşünme yeteneklerini, öğrenciliğinden beri ortaya koymuştur. Bey olma özeliğine sahiptir. Etkin olarak yabancıyı dışladığından, yabancıyı dışlama özeliğine de sahiptir. İsmet İnönü de, aynı özelliklere sahiptir. Onların bu özellikleri, toplumsal yaşam canlısının var oluş yarasının temel ilkeleri ile uygun düşer. Kemalizm'de bey sorunu diye, bir toplumsal sorun yoktur. Beyinler dışlanmadığından, her zaman bey olacak bir beyin bulmak mümkündür.

Kapitalist yöneticilerde düşünme yeteneği yoktur. Çünkü 1950 yılından beri, gelen bütün yöneticiler, dışardan borç almışlardır. Bunlar, borcun ödenmez aşamaya geleceğini, devleti yaşanmaz kılacağını, bağımsızlık ilkelerinin IMF ye teslim edileceğini, düşünecek yetenekte değildirler. Borcun ödenmez aşamasında bile, borç alma sürmektedir. Özelleştirmelerle hazineye gelir sağlamaya çalışıyorlar. Özelleştirmeler bitince, bu ulusun hazinesini nasıl oluşturacağını, düşünecek yetenekleri yoktur. Tersanelerimizde tamir olan yabancı gemilerden, tamir ücretine yakın vergi istenmesi, yabancı müşterileri kaçırmıştır. Tersanelerimiz boşalmıştır. Gazetenin deyimi ile, yılda 2.5 milyar dolar denize gömülmüştür. Hiç birisinde düşünme yeteneği ve bey olma özeliği yoktur. Kapitalizmde bey sorunu diye bir toplumsal sorun vardır. Beyinleri dışladıklarından, bey olacak bir beyin bulunamaz. Yabancıyı dışlamak yerine, yabancıyı işlemişlerdir. Bu uygulamalar, toplumsal yaşam canlısının var oluş yasası ile çelişirler.

Kemalizm'de, Atatürk'ün ve İsmet İnönü'nün uygulamaları, toplumsal yaşam canlısının, beslenme yasasının temel ilkeler ile de uygun düşerler. Kemalizm'de Milli Korunma Yasası ticaret kesiminin karını sınırlar. Büyük işletmeleri devlet yürütür. Böylece halkın soyulması ve aşırı zenginlerin türeyip, mutlu azınlık oluşması, yoksullaşma, işsizlik önlenir ve gelir dağılımı dengelenir. Türdeş bir toplumsal yapı elde edilir. Kemalizmde, gelir dağılımı dengesizliği, %10 mutlu azınlık, yoksullaşma ve işsizlik diye bir toplumsal sorun yoktur.

Kapitalizmde, Kapitalist yasalarla ticaret kesimine aşırı kar sağlanmış ve büyük işletmeler için ruhsat verilmiştir. Böylece mutlu azınlık oluşmuş, işsizlik çoğalmış, halk soyulmuş ve yoksullaşmış, gelir dağılımı dengesi ve türdeş toplumsal yapı bozulmuştur. Bu uygulamalar, beslenme yasasının gelir dağılımında denge, temel ilkesiyle çelişir. Kapitalizmde, %10 mutlu azınlık, işsizlik, yoksullaşma ve gelir dağılımında dengesizlik diye toplumsal sorunlar vardır.

Kemalizm'de şeriat hukuku kaldırılmış, Dünyaca benimsenen bilimsel hukuk ve ceza yasası getirilmiş, hukuk fakülteleri çoğaltılmıştır. Medrese mezunu kadıların yerine, hukuk fakültesi mezunu hakimler atanmıştır. Böylece suç ve cezanın dengelenmesinde, büyük ilerleme sağlanmıştır. **Zamanında gerçekleşmeyen adalet, adaletsizliktir. Cezadan murat, caydırıcı etkisidir.** Bu özdeyişleri hukukçulardan hep duyarız. Kemalizm'de, Kubilay olayında, başlangıç ile, asılmaların gerçekleşmesi arasındaki süre, beş aydır. Cezanın caydırıcı etkisi sayesinde, bir daha gericilik olayı görülmemiştir. Kemalizm'de suç ve ceza dengesizliği diye bir toplumsal sorun yoktur.

Kapitalizmde çıkarılan aflarla ve siyasi amaçlarla suç ve ceza dengesi bozulmuştur. Bir hakim bir günde 2000 dosya açıp, kapatmaktadır. Kapitalizmde Sivas olayları diye bilinen gericilik olayında, mahkeme aşaması 8-9 yıl sürmüş ve meclisin onaylamaması nedeni ile, asılmalar gerçekleşmemiştir. Cezanın caydırıcı etkisi görülmemiş ve gericilik olayları sürüp, gitmiştir.

Hukuk sağduyuya dayanıyorsa, bilimdir. Sağduyuya dayanmıyorsa, yapımcılarının ve uygulayıcılarının elinde yolsuzluk aracıdır. Milletvekillerinin kıyak emeklilik yasası için, anayasanın 86'ncı maddesi değiştirilmiş ve Cumhurbaşkanının referandum engeli kaldırılmıştır. Hazine soygunu rahatça gerçekleştirecektir. Bu anayasa sağduyuya dayanmaz. Ceza yasamız da, birçok sağduyuya dayalı suçları kapsamaz. Yöneticiler kendilerini ilgilendiren suçları yasaya koymamışlardır. 1) Halkı tüccara soydurmak. Ticaret kesimi, dayanışma ile rekabeti yok etmiş ve halkı aşırı karla soymaktadırlar. Rekabeti koruma yasası uygulamaya sokulmamaktadır. 2) Hazineyi çevrelere soydurmak. 3) Ulusu, hazine olanakları üstünde borç ve faizin altına itmek. 4) Bağımsız devleti bağımlı kılmak. Bu suçlar sağduyuya dayalı olup, ceza yasasında yoktur. Yüce Divan gereken yetkilerle donatılıp, bu suçlardan yargılama yapılabilir. Suç ve ceza kavramları arasında denge, doğal olarak sağlanmalıdır. Yani sağduyuya dayalı suçlara, sağduyuya dayalı cezaları verilmelidir. Ticaret

kesimi, aşırı karla halkı soymaktadır. Soygun sağduyuya dayalı bir suçtur. Fakat serbest ticaret yasamız, bu suçlara ceza vermez. Sağduyuya dayalı bir suç, sağduyuya dayalı cezasını almamaktadır. Çeşitli entrikalarla olay, kanıt yetersizliği durumuna getirilmekte ve cezası verilmemektedir. Faili meçhul cinayetlerde olduğu gibi, sağduyuya dayalı suçlar cezasız kalmaktadır. Suç ve ceza kavramları arasında doğal denge yoktur. Böylece toplum canlısı, ilkel toplum özeliğini kazanır. İlkel toplumlarda, toplum canlısının ikinci doğa yasasında öngörülen dengeler yoktur. Toplum canlısı ilkel toplumlar gibi, yok olmağa mahkumdur. Okullara hazineden eğitim ödeneği verilmiyor. Okul Aile Birliği ve Okul Koruma Derneği aracılığı ile, öğrenci başına 2,5 ile 3 milyar lira para toplanmaktadır. Bu kadar çok paralar denetimsiz, disiplinsiz, yüzyılların deneyimi ile olgunlaştırılan maliye kurallarından, maliye denetiminden yoksun, liyakatsiz, sorumsuz kimselerce toplanmakta ve harcanmaktadır. Bu yönetimle ve bu uygulamalarla hukukumuz, maliyemiz sağduyuya dayanmaz ve bilim değildir. Kapitalizmde suç ve ceza dengesizliği diye bir toplumsal sorun vardır. Bu uygulamalar, beslenme yasasının suç ve ceza kavramları arasında denge, temel ilkesi ile çelişirler.

Fransızlar Mersini işgal ettiklerinde, ilk önce hapishaneye gidip, mahkumları özgür bırakmışlar, mahkumların ve yakınlarının sempatisini kazanıp, kentte rahatça işgal uygulamalarını yürütmeyi amaçlamışlardır. Bir taraftan da, suç ve ceza dengesini bozup, toplumsal düzeni alt üst etmişlerdir. Demokrat parti 1950 de, genel af ile bütün hapishaneleri boşaltmıştır. Gerek demokrat parti yöneticileri ve gerekse ardından gelen af çıkaranlar, işgal kuvvetleri ile aynı anlayışta ve aynı uygulamadadırlar. Demokrat parti yöneticileri ölüm cezasına mahkum edildiler ve asıldılar . Bir kişi yaş sınırını aştığı için asılmadı. Atatürk ve arkadaşları kahramanlıkları ile tarihe geçen kimseler olup, kurdukları Kemalist yönetim ile, bataklık içindeki bir devleti, cihangir bir devlet yapmalarına rağmen, bunların kurduğu Kemalist yönetim bir kenara itilmiş, kurucuları ölüme mahkum edilen kimselerin getirdiği kapitalist yönetim, ulusu bu kadar borç ve faiz batağına saptığı, yoksullaşmayı getirdiği ve bağımsızlık ilkelerini batıya teslim ettiği halde, hala toplumun bütün ileri gelenlerinin elbirliği ile, sürdürülmeye çalışılmaktadır. Bu anlayış ve bu uygulama, sağduyu ile bağdaşmaz. Sağduyuya dayanmayan bir yönetim, bilimsel değildir ve toplumsal yaşam sürekli olmaz, yıkılır. Beyin göçü nedeni ile sağduyu yoksunları, toplumun ileri gelenleri olmuşlardır.

Kemalizm'de, İsviçre'den alınan medeni yasa ile, çok evliliğe ve imam nikahına son verilmiş, aile yapısı ve cinsel sorunların çözümünde denge, sağlam temellere dayandırılmıştır. Kemalizm'de ailenin yıkılması, fuhuş, cinsel sorunların çözümünde dengesizlik diye bir toplumsal sorun yoktur. Bu uygulamalar sonunda, Atatürk'ün ve İsmet İnönü'nün başarısızlığı için, hiçbir olasılık yoktur, başarıları matematik kesinliktedir.

Kapitalizmde işsizlik, ev kirası ve pahalılık gibi iktisadi nedenlerle aile kurulamamış, kurulanlar da yıkılmışlar, fahişeler vergi rekortmeni olmuşlar, ödülleri almışlar, fuhuş desteklenmiş ve cinsel sorunların çözümünde denge bozulmuştur. Tiyatrolarda, sinemalarda, televizyonlarda ve sokaklarda soyunma, öpüşme ve aşk sahneleri bütün çıplaklığı ile sergilenmektedir. Bu davranışlara girenlerin ve bunlara hoşgörü ile bakan yetkililerin kıblesi, serbest cinsel yaşamdır. Henüz namus içgüdüleri, yeteri kadar gelişip güçlenmemiş ve günümüzün uygarlık düzeyine erişmemişlerdir. Bireysel ve toplumsal gelişmeler, evrimler daima amaç doğrultusunda gerçekleşirler. Serbest cinsel yaşam, ilkel toplumlarda görülür. Uygar toplumların özellikleri şunlardır. 1) Araç, gereç ve silah yaparlar, düşünme yetenekleri vardır. 2) Aile yaşamı vardır, cinsel sorunların çözümü dengelidir. 3) Mesleği vardır, ürünleri vardır, gelir dağılımı dengelidir. 4) Dayanışma ile suçluların cezalarını verirler ve düşmanlarını yenerler. Bu özellikleri ile, uygar toplumlar, toplumsal yaşam canlısının beslenme yasası gereği olan koşulları yerine getirirler, dengeler tamdır, sağlıklı ve güçlü olurlar. İlkel toplumlarda bu özellikler yoktur. Bu nedenle tarih boyunca ilkel toplumlarla uygar toplumlar savaşmışlar ve hep uygar toplumlar, ilkel toplumları yenmişlerdir. Tarihten

önceki dönemlerde, ilkel toplumların soyu tükenmiştir. Kapitalizmde ailenin yıkılması, fuhuş, cinsel sorunların çözümünde dengesizlik diye, bir toplumsal sorun vardır. Serbest cinsel yaşam süren ilkel toplumların ve bizde olduğu gibi, fuhşun kol gezdiği bir toplumun üzerine, devlet yaşamı kurulamaz. Bu uygulamalar, toplumsal yaşam canlısının ikinci aşamasında belirtilen, beslenme yasasının, cinsel sorunların çözümünde denge temel ilkesiyle çelişirler. Bu nedenle başarısızlıkları kesindir.

İkinci meşrutiyet yıllarının ünlü sloganı adalet, müsavat(eşitlik) ve uhuvvet(kardeşlik) dir. Adalet, suç ve ceza kavramları arasında denge ilkesi ile eş anlamlıdır. Eşitlik kavramı, eşit işe eşit gelir, biçiminde yorumlanırsa, gelir dağılımında denge ilkesi ile denk tutulabilir. Kardeşlik bağımsız bir ilke olmayıp, suç ve ceza kavramları arasında denge, gelir dağılımında denge, cinsel sorunların çözümünde denge ilkelerinin içindedir. Bir toplumda bu dengeler sağlanırsa, kardeşlik de, kendiliğinden ortaya çıkar. Serbest cinsel yaşam süren ilkel toplumlarda ve fuhşun kol gezdiği günümüz toplumunda, cinsel sorunların çözümünde denge sağlanamaz, devlet sağlıklı ve güçlü kılınamaz. Bu sloganla tasarımı verilen devlette, aile veya cinsel sorunların çözümünde denge ilkesi ile ilgili bir ifade yoktur. Bu nedenle, ikinci meşrutiyet yıllarının ünlü sloganı, sağlıklı ve güçlü bir devlet yapısını öngörmez.

Tiyatro, toplumsal olayların sahneye yansımalarıdır. Tiyatrocu bu yansıma işlemini, ne kadar gerçekçi biçimde yaparsa, o kadar tiyatrodaki başarılı olur. Orta oyununda pişekar(öncü) ve kavuklu vardır. Pişekar, kavuklunun nüktelerine uygun düşecek biçimde konuşmalarla, nüktelere fırsat verir. Pişekarın bu konuşma türüne, **dişi konuşma** denilir. Orta oyunu da, toplumsal olayların sahneye yansımalarıdır. Pişekar dişi konuşur, kavuklu dişi konuşmaya uygun düşen, nükteli yanıtını verir. Birinci Dünya savaşında Enver Paşa pişekar, kurtuluş savaşında Atatürk kavuklu rolündedirler. Birinci dünya savaşındaki yenilgilerin sonuç belgeleri olan, Mondoros ve Sevr anlaşmalarında, görüntüsünü bulan oluşumun baş mimarı, Enver Paşadır. Enver Paşa bu yenilgileri ile, Atatürk'ün kurtuluş savaşında, büyük zaferler kazanmasına ortam hazırlamıştır. Eğer Enver Paşanın yenilgileri olmasaydı, Atatürk'ün de, zaferleri olmazdı. Enver Paşa yenilgileri ile dişi konuşur, ortam hazırlar, Atatürk bu ortama uygun düşen zaferleri ile, kahramanlıklar dolu yanıtını verir. Orta oyunu noktalanır. Atatürk, kavuklu rolünde ne kadar başarılı olmuşsa, Enver Paşa da, pişekar rolünde, dişi konuşmacılığı ile, o kadar başarılı olmuştur. Enver Paşa Türkistan'da, Rusların kurşunu ile öldürülür. İsmet İnönü'nün de bulunduğu bir topluluğa, bu haber verilir. İnönü haberi duyunca, "Bizim Enver hep yenileceği savaşlara girer" der. İnönü bu konuşması ile, Enver Paşanın dişi konuşmacı kimliğini, veciz bir dille ortaya koymuştur.

Toplumun Yoksullaşması

Bugünkü devlet borcu gibi, Osmanlı İmparatorluğu da borca girmişti. Borcun nedenlerini görmek için Tanzimat'a kadar inelim. Tanzimat döneminde, Osmanlı imparatorluğunun bir sorunu, Mısır valisi Mehmet Ali Paşadır. Osmanlı İmparatorluğuna saldırmıştır. Mustafa Reşit Paşa, Mehmet Ali Paşayı dize getirmek için, Fransızlardan yardım ister. Fransızlar bu isteği kabul etmezler. Sonra Londra büyük elçiliğine atanır ve İngilizlerden yardım ister. İngilizler bu isteği kabul ederler. Fakat büyük ödünler isterler. Mültezimlerin aradan çıkarılmasını isterler. Mültezimler aşar vergisi toplayan müteahhitlerdir. Bunlar mal alacak bir yabancıya, malın fiyatını verirler ve o fiyattan aşağı almasını önlerler. Mustafa Reşit Paşa, 1837 yılında, dış işleri bakanı olur ve 16 Ağustos 1838 de, İngilizlerle yaptığı ticaret anlaşmasında, bu ödünleri verir. Bu anlaşma ile İngilizler içlenir ve kısa süre sonra yabancı sayırlıkları görülmeğe başlar. Mültezimlerin bu görevi, ürünlerimizin değerini koruyan bir gümrük duvarı idi. Bu anlaşma ile gümrük duvarı yıkılmış oldu. İngilizlere verilen bu ödünler nedeni ile, İkinci Mahmut ve Mustafa Reşit Paşa çok eleştiriler aldılar. 1839, 1840 yıllarında Avusturya, Almanya, Rusya, İsveç ve Norveç ile de, ticaret anlaşmaları yapılmış, bu devletlerin Mehmet Ali Paşaya karşı desteklerini sağlamak için de, ödünler verilmiştir. Tanzimat'ın ilanı ile, azınlıklara ve yabancılara verilen haklar ve ayrıcalıklar da, Avrupa'ya

Mehmet Ali Paşaya karşı, destek için etkilemiştir. 1840 da Almanya, Avusturya, İngiltere ve Rusya ile yapılan Londra anlaşmasında, Mehmet Ali Paşanın yalnız Mısırı alması, Suriye ve Anadolu'dan çekilmesi kararlaştırıldı. Önce Mehmet Ali Paşa Fransızların desteği ile, bu kararı kabul etmedi. İngilizlerin yardımı ile, Suriye'de, İbrahim Paşa komutasındaki Mısır ordusu yenildi ve bu kararı kabul etmek zorunda kaldı. Yüksek oranda topladığı vergiyi ve ordusunu azalttı. Anlaşmanın denetimini İngilizler üstlendi. Anadolu'dan ve Suriye'den çekildi. İngilizler aralarında dayanışma kurarak, rekabeti önlediler, ürünlerimizi çok ucuza aldılar ve köylümüzü soydular. 14 yıl içinde iktisadiyatımız çökertildi ve dışardan borç almaya başlandı. İçlenen İngilizler böylesine soygun gerçekleştirirken, bir yandan da Ermenilere para, silah, sanayi ürünü, çeşitli yayınlar gibi destekler sağlayarak, Rusya ile birlikte, bize karşı kışkırttılar. 1885 de ilk Ermeni başkaldırısı görülür. Bugün halkımızın yoksullaşmasının nedeni de, tüccarların dayanışma ile rekabeti kaldırmaları, aşırı karla halkı soymaları ve dolaylı vergiler ile, bütün vergi yükünün halkın sırtına yüklenmesidir. Kapitilasyonlar geri gelmiştir. **Halk soyulursa, yoksullaşır, hazine gelirleri düşer ve giderleri karşılamaz olur.** İlk borç 1854 de İngilizlerden alınmıştır. Yabancılara verilen ödümler, kapitilasyonların kaldırılmasına dek sürmüştür. Tarihin derinliklerinden görkemli yaşam ile gelen bir ulus, Tanzimat'tan sonra borç almaya başlar. O günlerde yoksullaşmayı ve borç almayı gerektirecek, İngilizlerle ve diğer Avrupa devletleri ile, Mustafa Reşit paşanın yaptığı ödümlerle dolu, ticaret anlaşmalarından başka, bir iktisadi olay yoktur. Halkın yoksullaşmasını sağlayan ve borç almayı gerektiren olay, sadece budur. Gümrük duvarlarımız kaldırılmış, yurdumuz yabancılara açılmış ve yabancılar içlenmiştir. 1950 den bugüne kadar bu iktisadi gerçek, hiçbir iktisatçının dikkatini çekmemiştir. Çünkü ticaret kesiminin soygunu konusunda, hiçbir önerge verilmemiş ve ne bir önlem, ne de bir girişim görülmemiştir. 1950 yılından beri, bu soygun sürmekte ve hazinemiz dışardan borç almaktadır. Sümerbank, Et ve Balık kurumu ve Gimanın özelleştirilmesinden sonra soygun, alınan borç, daha da artmıştır. Çünkü bu kurumlar, ticaret kesiminin karşısında halkı koruyan kurumlardı. Bunların özelleştirilmesi ile, ticaret kesimi halk üzerinde tekel kurmuş, aşırı karla istediği kadar soymuştur. Bu soygunlarla halkın günümüzdeki yoksullaşması gizlenemez.

Osmanlı İmparatorluğunun ve Türkiye Cumhuriyetinin borçlanma nedenleri, halkımızın soyulmasıdır. Birincide halkımızı İngilizler soyar, ikincide ise, ticaret kesimi soyar.

Kemalist ve Kapitalist Yasalar

Devlet borçlarının ödenmesi Kemalizm'in işidir. Çünkü toplumsal olayların akış doğrultusunu yasalar belirler. 1950 yılında, kapitalizme teslim edilen devlet, borçları ödenmiş, uygar, çağdaş, güçlü ve görkemli bir devlettir. Devletimizi bu konuma getiren, Kemalist ve devletçi yasalarla yabancılara dışlanmasıdır. Kapitalist yasalar ve yabancının içlenmesi ile de, devletimiz içinde bulunduğumuz borç ve faiz batağına, soygun, vurgun, fuhuş, rüşvet batağına saplanmış ve bağımsızlık ilkeleri, batıya teslim edilmiştir. Yasalar zamandan bağımsızdır. Her zaman aynı yasalarla aynı sonuçlara varılır. Ordumuz üç kez darbe yapmıştır. Bu darbeler sonunda, rejime neşter vurulmamış ve yeniden kapitalist yasalarla, yönetime izin verilmiştir. Her darbeden sonra aynı yasalarla, gene darbe aşamasına varılması, **toplumsal olayların doğrultusunu, yasalar belirler** yargısının kanıtı olur. Darbenin yararı olmayacağı gerçeğini ordumuz anlamış ve 1980 yılından sonra, bir daha darbe yapmamıştır. Ordumuzun bu kararı çok yararlı olmuştur. **Bir bela bin nasihattan yeğdir.** Halkımız kapitalizmin soygun, vurgun ve yoksullaştırmalarından, yeteri kadar dersini almış ve bilinçlenmiştir. Bu sorunların darbe ile değil, seçim ile çözümleneceğini anlamıştır. Bugünden sonra kendi eli ile, kendi geleceğini belirleyecektir. Ancak bundan sonraki seçimler Kemalist seçim olmalıdır. Yani tek partili bir seçim olmalıdır. Çünkü kapitalizmin %70 oyu vardır. Bu oran, 52 yıldan beri, istikrar bulmuş bir orandır. Çok partide, hep kapitalizm gelir ve batağın derinlemesine gidilir. Kemalizm ancak, ordu gücü ile yerleştirilebilir. Sonra Kemalist anayasa ve yasalar doğrultusunda seçime gidilmelidir. Ancak bu uygulama ile, ikinci dünya

savaşı sonlarında sağlanan güçlü, görkemli, hiçbir sorunu, hiçbir borcu olmayan, görkemli ulusal yaşam süren, Cihangir Türk devletinin sözü verilebilir. Çünkü toplumsal olayların doğrultusunu yasalar belirler, darbeler belirlemez. Böyle bir devlet, ancak gene Kemalist ve devletçi yasalarla ve yabancıların dışlanması ile sağlanabilir. Yöneticilere bu konuda etkinlik tanımıyorum. Çünkü yöneticileri de, yasalar belirler. Kemalist yasalarla meclis, kapitalist yasalarda olduğu gibi, örümcekli kafalarla, takunyali ayaklarla doldurulmaz, yeğeni hazine soygununda sanık, Cumhurbaşkanı ile doldurulmaz, Yüce Divandan 8-9 yıl hapis cezası alan bakanlarla doldurulmaz, anayasaya aykırı, 8-9 kez kıyak emeklilik yasası çıkarıp, hazineyi soyan soyguncularla doldurulmaz, siyasete kadın parmağı sokan, bir hasta ihtiyarın çevresinde, çıkarları uğruna birlik beraberlik kurup, hazinenin 120 milyar dolardan daha fazla, zarara girmesine neden olan ve hala bütün baskılara rağmen, iktidar hırslarını sürdürmeye çalışan, gensoru önergelerine karşı, savunma bile yapmadan, bilinçsizce parmak kaldıran, çıkarıcı milletvekilleri ile doldurulmaz, meclise girecekler ince, ince süzgeçten geçirilir, her türlü kötülüklerden arınmış olan, beyinlerle doldurulur. Bu beyinler toplumsal olayları, görkemli ulusal yaşam doğrultusunda ve yönünde yönlendirirler. Bu gözlemler, toplumsal olayların ve yöneticilerin yalnız yasalarla yönlendirilip ve belirlendiğini, yöneticilerin sonuç üzerinde etkinliğinin ikinci derecede olduğunu kanıtlar. Kemalist yasalarla meclisin kimlerle doldurulduğu, toplumsal yaşamın hangi aşamaya geldiği, kapitalist yasalarla meclisin kimlerle doldurulduğu, toplumsal yaşamın hangi aşamaya geldiği bu gözlemlerden görülüyor. Karayelin hangi taraftan estiği görülüyor. Uygulamalar Kemalist yasalar doğrultusunda ve Kemalist anlayışla yürürlüğe konulmalıdır. Ulusu bunalımlardan kurtaracak olan, yasalardır. Bu yasalar da, örnekleri ile, gözlemleri ile ortaya konulmuş, Kemalist yasalardır. Toplumun derinliklerinden gelen iniltilere kulak verilmelidir.

Laiklik ve devletçilik Kemalizm'in iki temel ilkesidir. Her ikisi de, aynı düzeyde ve içerik yönü ile de, aynı öneme sahiptirler. Laiklik karşıtı uygulamalara hangi duyarlılığı gösteriyorsak, devletçilik karşıtı uygulamalara da, aynı duyarlılığı göstermeliyiz.

Gözlemlerin Önemi

1950 Yılında kapitalizm yönetimine girildi. Bu konuda hiçbir araştırma, soruşturma ve tartışma yapılmadı. Tarih boyunca görkemli ulusal yaşam süren, Türk devletlerinden hiçbirisi, kapitalist yönetimle yönetilmemiştir. Bunlar sosyal devlettir. Eski dönemlerin zenginlik kaynağı yalnız topraktır. Toprak sarayın yönetiminde olup, kamu malıdır. Yönetim devletçi yönetimdir. Tarihin gözlemleri ile bağdaşmayan, bir yönetimin nasıl sonuç vereceği bilinemez. Tarihin ve günümüzün gözlemleri, 27 yıllık Kemalizm ve 54 yıllık kapitalizm yönetimlerinde alınan gözlemler, Türk kalıtsal yapısının, kapitalist yönetimle uygun düşen bir yapı olmadığını, Kemalizm ile uygun düşen bir yapı olduğunu, kesin olarak ortaya koymuştur. Bugün içinde yaşadığımız bunalımların hiç birisi, Kemalizm'de görülmez. Fizikte deney esastır. Deneyin sağlamadığı düşünceler yanlıştır. Toplumsal olaylarda, gözlem esastır. Gözlemlerle bağdaşmayan düşünceler, tasarımlar, hayal ürünü olup, daima toplumu yıkıma götürür. Bugün borç ve faiz batağına saplanmamızın nedeni, gözlemlerle bağdaşmayan, hayal ürünü kapitalist yönetimi benimsememizden gelmektedir.

Burada gözlemlere değer vermek amacıyla, uyarım şudur. 3 kasım seçimlerinde ulusumuz, koalisyon yönetimini sıfırlamıştır. Olay bir toplumsal olay olup, çok yönlüdür, bir nedene dayandırılmaz. Bu olay, son 53 yıllık çok partili siyasi yaşamımızda, görülmeyen bir sonuçtur. Olayın önde gelen nedenini, bu özelliği ile uygun düşen nedenler içinde arayalım. Bu neden şudur. Koalisyon yönetimi Cumhurbaşkanı ile farklı kaynaktan gelmişlerdir. Düşünce yapıları farklıdır. Cumhurbaşkanının, hukukçu ve anayasacı, mesleğine vakıf, görevinin ve makam onurunun bilincinde bir kimse olarak, yasalara ve sağduyuya dayalı uygulamalarına karşı, yönetim kadrosu, Cumhurbaşkanı ile daha ilk günden başlayarak, farklı düşünce yapılarını ortaya koymuşlar ve tepki göstermeye, saygısızlığa, sürtüşmelere başlamışlardır. Cumhurbaşkanı ulusu kişiliğinde toplayan, birlik beraberliği temsil eden bir

kimsedir. Cumhuriyetine karşı yapılan her olumsuz davranış, birlik beraberliği zayıflatır ve ulusa karşı yapılmış olumsuz bir davranış olur. İmparatorluğun yükselme dönemlerinde, ulusun ve yönetimin Padişaha saygısı, itaati en üst düzeyde olmuş ve birlik beraberlik de, en üst düzeyde gerçekleşmiştir. Ulus canlıdır, bir bilinçaltı vardır. Bu olumsuz olayların izlenimleri, ulusun bilinçaltına yerleşmiş, zamanı gelince bilinçaltından gelen içgüdülerin dürtüsü ile, yönetim sıfırlanmıştır.

Birinci Dünya savaşında, Enver Paşa, müttefik devletlerin çıkarları uğruna, Galiçyaya 15 kolordu, Romanya'ya 6 kolordu, Makedonya'ya 20 kolordu göndermiştir. Galiçyada 12 000 şehidimiz vardır. Biz Balkanları, 1912 Balkan savaşında, bütünüyle elden çıkarmıştık. Galiçya Avusturya'da bir eyalettir. Bu şehitler, Almanya'nın çıkarları içindir. O dönemde Osmanlı hazinesi, bugün bizde olduğu gibi, borç ve faiz sarmalındadır. Bu kadar şehit, batıya el avuç açıldığı ve açılacağı içindir. Bu yenilgilerden sonra, Osmanlı İmparatorluğu yıkılmıştır. Gerçekte, bu tür savaşlarda yenilmek, devletin yıkılmasını gerektirmez. O halde Osmanlı İmparatorluğunun yıkılmasını gerektiren etkeni, yenilgilerin dışında aramalıdır. Mehmetçiğin kanının satılması, batıya el avuç açan bir devletin sağlıklı yapısının düştüğü güç düzeyinin göstergesidir. Yani Mehmetçiğin kanının pazarlanması, devlet yaşamı için son çaredir. **Devlet, devlet onuru ile yaşar, devlet onuru ancak kendi öz kaynaklarının gücü ile korunabilir.** Bir devletin gücü, Mehmetçiğin kanını pazarlayacak düzeye düşmüşse, devlet onurundan bu kadar fedakarlık yapıyorsa, devleti yaşatacak, devlet gücü yok demektir. Çünkü devlet onuru ile devlet gücü paralel gider. Devlet ne kadar güçlü ise, o kadar onurludur, devlet ne kadar onurlu ise, o kadar güçlüdür. Mehmetçiğin kanının pazarlanması, devlet onurunun yok olduğunu, bu da devlet gücünün yok olduğunu gösterir. Bu devlet yıkılır. Enver Paşa padişahın damadı olduğu için, yönetimde güçlü bir otoritesi ve şımarıkça davranışları vardı. Bu nedenle Balkanlara kolordular göndermesini, kimse engelleyemedi. Balkanlarda devlet onurumuzun yok edilmesi, devletin yıkılacağına göstergesidir. Kafkasya'da 17 Aralık 1915 de, ordumuzun çadırı, battaniyesi ve giysisi olmadığından, bir gecede 90 000 erimiz donarak şehit oldu. Rus ordusu donmadı. Bu donma olayında da, Enver Paşayı kimse engelleyemedi. Yani devletin Galiçyada, devlet onurunun yok edilmesini, devlet gücü, Enver Paşaya karşı önleyemedi. Bu devlet gücü ile, Osmanlı devleti de yaşatılmadı. Bugün yönetim, devlet onurunu Irakta, yok etmeye çalışmaktadır. Eğer devlet öz kaynaklarının gücü ile bunu önleyemezse, bu devlet gücü ile, devletimiz yaşayamaz. Demokrat Parti döneminde Koreye asker gönderildi. Devletimiz niçin yıkılmadı diye sorulabilir. O zaman, Dünyanın en güçlü devletleri arasında yer alan bir devleti, devir edeli, iki yıl olmuştu. Bu durumlarda, çöküntü evresi yaşamadan, bir devlet yıkılmaz. İkinci olarak borcumuz yoktu. Batıya el avuç açmıyorduk ve mali konularda, bizi yönlendiren zorunlu bir etken yoktu. Bugün biz, Osmanlı imparatorluğu gibi borç ve faiz sarmalındayız. Bizi yönlendiren mali sorunlar, oldukça güçlü durumdadırlar. Enver Paşa döneminde ve bugün, toplumsal olaylarımıza doğrultu veren en büyük etken, mali sorunlarımızdır. Diğer etkenler bu doğrultuyu fazla değiştiremezler. İçinde bulunduğumuz koşullar, Enver Paşa döneminin koşulları ile, her yönden paralel durumdadırlar. Bu nedenle bugün Mehmetçiğin kanının pazarlanması, devletimizi kesin olarak yıkılacağına göstergesidir.. Aristo demokrasiyi, "**yüz hamalı, doksan dokuz bilginden, üstün tutan rejimdir**" diye tanımlar. Meclis tezkereyi kabul etti diye, demokrasi havariliğine soyunup, yüz hamalı, doksan dokuz bilginden üstün tutmayalım, devlet yaşamımızı, yüz hamala yok ettirmeyelim ve Amerika'ya teslim ettirmeyelim. Günümüzün koşulları altında, bu fasit daireden çıkmak için, izlenecek bir tek yol vardır. Bu yönetim, Amerika'ya teslimiyet içindedir. Çünkü, Amerika bu yönetimin sponsorudur, veli nimetidir. Bunların Amerika'ya diyet borçları vardır. Diyet borçlarını Mehmetçiğin kanıyla değil, kendi canları ile ödesinler. Ordumuz, her türlü riski göze alarak, bir yarma hareketi diyebileceğimiz, darbesini yapmalıdır. Bu yönetimin dışında, yeni bir yönetimin kurulmasını sağlamalıdır. Atatürk Samsuna çıktığı günden itibaren, hep İstanbul

dışında bir yönetim kurulmasını vurgulamış ve Ankara'da bu yönetimi kurmayı başarmıştır. Bütün olumlu ve verimli çalışmalar, o günden sonra başlamıştır. Bu yönetim, Amerikan emperyalizminin kriz bölgelerinde, aktif görev almayı, başlangıçta programına koydu ve mecliste okudu. Bu tümceyi programına koyan bir yönetimin, bugüne kadar halledilmesi gerekirdi. Bugünleri beklemeye gerek yoktu. Bugünün geleceği başlangıçtan belli idi. Fakat her nedense, biz bugünleri bekledik.

Fiziksel olaylarda deney esastır, toplumsal olaylarda gözlem esastır. Gözlemlerin sağladığı düşüncelerimiz doğrudur, sağlamadığı düşüncelerimiz yanlıştır. Yargılarımızı gözlemlere dayandıralım, hayal ürünü düşüncelere yer vermeyelim. Kurtuluş savaşının ve atalarımızın, bize miras bıraktığı gözlemlerinden yararlanalım.

Bu konuda, ikinci bir gözlem, Kore Savaşına bir tugayla katılmamızdır. Bu savaşa asker desteği, yalnız Türkiye'den olmuştur. Küçük Amerika olacağız diyen bir yönetimin, Amerika'ya dalkavukluğu ile gerçekleşmiştir. 1960 da, bu yönetimin darbe ile yıkılmasından sonra, Yassı Ada mahkemelerinde bu yöneticiler asılmıştır. Yargı kararlarında, Koreye asker göndermek diye, bir gerekçe yoktur. Ancak toplumsal olayların akışı, bazı soruları gündeme getirmiştir. Bu darbeden sonra, iki darbe daha gerçekleşmiştir. Fakat bu darbelerde, yurt dışına asker gönderme dışında, aynı yolsuzluklar, aynı düzeyde olduğu halde, değil asılma, mahkeme bile kurulmamıştır. Günümüzde, gene yurt dışına asker gönderme dışında, o günlerden çok daha ileri düzeyde, darbelerik olaylar olmasına rağmen, vatana ihanet suçları ortada iken, gizli ipotek anlaşmaları, gazete başlıklarını ve televizyon ekranlarını dolduruyorken, bütün Dünya, darbe beklentisi içinde iken, darbe yapılmadı. Doğa olaylarında, **aynı koşullar altında, aynı sonuçlara varılır**. Burada 1960 darbesinin sonuçları, diğer darbelerin sonuçlarından farklıdır. Koşullar arasında farklı olan ise, sadece yurt dışına asker gönderme koşuludur. Diğer koşulların hepsi de, 1960 darbesindekilerle aynı veya daha ileri düzeydedirler. Sonuçların farklı gelmesini sağlayan koşul, yurt dışına asker gönderme koşuludur. Bu gözlem, yurt dışına asker göndermenin, toplumsal yapı üzerindeki etkinlik düzeyi ile, diğer yolsuzlukların toplumsal yapı üzerindeki etkinlik düzeylerinin karşılaştırılmasını sağlar ve toplumsal yapıya etkinlik düzeyleri arasındaki farkın, ne kadar büyük olduğunu, belirgin olarak ortaya koyar. Toplumsal olayların bu özeliği, gözden kaçırılmamalıdır. Yargılarımızı gözlemlere dayandıralım. Hayal ürünü düşüncelere yer vermeyelim.

Yukarda söz edildiği gibi toplum canlıdır. Toplum canlısının da, bir bilinçaltı vardır. Korede verilen şehitlerimizin yürek yakan acılarının izlenimleri, toplum canlısının bilinçaltına yerleşmiştir. Zamanı gelince, ulusun bilinçaltından gelen içgüdülerin dürtüsü ile, kamu oyunun hakimler üzerindeki etkisi ile, asılma kararları çıkmıştır. Hakimler de sağduyu sahibi kişiler olup, toplumun nabzına göre şerbet vermesini bilmişlerdir. Bu olayda, başkaca toplumsal içerikli bir açıklama yapılamaz.

Yurt dışına asker gönderme konusunda, meclisin değil, bilirkişilerin, bilginlerin kararı uygulanmalıdır. Çünkü bu karar, bir devletin kaderidir. Düşünce düzeyleri, toplum ortalamasının altında olan bir kesimin, kendi çıkarlarını gözeterek, aldığı kararlara bırakılmamalıdır. Arkamıza dönüp de, bir bakalım. Tarihte bütün Türk devletlerinin yönetiminin çevresinde, bir ulema sınıfı vardır. Protokolda birinci sırada gelir. Bütün devlet işleri, ulema sınıfının denetiminde ve danışmanlığında yürütülür. Melik Şahın bütçe toplantısında, ulema sınıfına, maaşları ve yollukları için, yüklüce bir fon ayrılır. Ordu kumandanı buna karşı koyar. "Haşmetlim! bu kadar parayı orduya ayırsanız, biz Anadolu'nun her yanını fethederiz" der. Melik Şah, kalıtsal yapısında gizli, ince zekasıyla, yanıtını verir. "O fetihler için bu da gereklidir, bu olmadan o fetihler de olmaz." der. Bugün bilginler sınıfının yerini, o kadar pozitif bilim erbabı varken, BMM adı altında, sağduyu yoksunu imam hatipler doldurmuşlardır. Bu örümcekli kafaların eline, bir ulusun kaderini teslim edip, "ne yapalım tezkere kabul edildi" diyerek, eli, kolu bağlı durmak, sağduyu sahiplerinin onuruyla

bağdaşmaz. Melik Şahın 925 yıl önce düşündüğünü ve yaptığını, bugün bizler düşünemiyoruz ve yapamıyoruz. Bugün bu olmadığı için, o fetihler de olmuyor. Beyinleri göçürdük, keçiler Abdurrahman çelebi oldular. Bilgin sınıfı diye bir sınıf kalmadı. Sağduyu yalnız bilgin sınıfına özgü değildir. Halkımızın içinde de, sağduyu sahibi kişiler çoktur. Kurtuluş savaşında, Anadolu'da bazı müftüler, köy, köy dolaşıp Kuvva-ı Milliyeyi destekleyen vaazlar verip, asker topladılar. Bunlar Padişahın, Halifenin fermanını dinlemediler. Padişahın kellesini istediği bir kumandana, destek verdiler. Bu müftüleri ve halkımızı yönlendiren, yalnız sağduyularıdır. Devleti yaşatacak olan sağduyudur. Soysuzlaşmış demokrasinin katı kuralları değildir. Tarihte Türk devletleri, demokrasi ile değil, sağduyu ile sürekli ve görkemli ulusal yaşamlar sürmüşlerdir.

Fatih Sultan Mehmet İstanbul'un fethinde, Bizans yönetimi ile işbirliği yaptığı için, Çandarlı Halil Paşayı astırmıştır. Tarihin gözlemlerini ve ulusumuzun kalıtsal yapısını, anımsatmakta yarar vardır. Ulusumuz bu yönetimden de, kısa zamanda kurtulacaktır. Seçim zamanı beklenmeyecektir. Çünkü o zamana kadar devlet yok olur.

Yönetim yurt dışına asker göndermek için, meclisten yetki almıştır. Asker gönderme işlemleri güçlü kamu oyu nedeni ile askıya alındı. Fakat yönetimin asker gönderme yetkisi vardır. Tony Blair'in ziyareti, Afganistan ve Irak için, asker istemek olduğu söyleniyor. Başlangıçta programında, Amerikanın kriz bölgelerinde aktif görev almayı söz veren bir anlayış, eğer ulusumuzdan gerekli karşılığı görmezse, er veya geç dışarıya asker gönderecektir.

1960 darbesinin öncesinde, Koreye asker gönderilmişti. Yönetim üniversite görevlileri ile ters düşmüştü. Başbakanın kara cüppeliler deyiminin yankısı, uzun zaman sürmüştür. Adı yazılarak, kişiye özgü yasa çıkartılmıştı. Yeni ceza yasası çıkartılmış, bir çok cezalar artırılmış ve yeni ceza uygulamaları getirilmişti. Caddeler, meydanlar öğrenci olayları ile dolup, dolup taşıyordu. Darbe geldi. Halkın en çok düşmanlığını kazanan üç kişi asıldı. Bunlar başbakan, dış işleri bakanı ve maliye bakanıdır. Caddeler, meydanlar her gün işçi ve öğrenci tepkileri ile dolup, dolup taşmaktadır. 1960 darbesinden eksik kalan koşul, dışarıya asker göndermektir. Tony Blair'in ziyareti, bu koşulun da gerçekleşeceğini göstermektedir. Böylece birinci darbenin koşulları ile, paralellik sağlanmış olacaktır. Zaman içerisinde, birinci darbenin sonuçları ile de, paralellik sağlandığı görülecektir. Halkımızın en çok düşmanlığını kazanan üç kişi vardır. Bunlar, başbakan, dış işleri bakanı ve maliye bakanıdır.

Muin-i zalimin Dünyada erbabı denaettir
Köpektir zevk alan, sayyad-ı biinsafa hizmetten.

NAMIK KEMAL

1997 tarihinde yayınladığım, beyin göçü makaleminden bir alıntı yapacağım.

"Gazeteci Hasan Tahsin 1919 da İzmirde Yunan ordusuna silahını ateşler. Karşısında bir ordu vardır. Kendisini şehit edecekleri kesindir. Buna rağmen Hasan Tahsin'in beyni, ateş emrini vermiştir. Kendisi de oracıkta şehit olmuştur. Hasan Tahsin'in bu davranışı ile, ortaya koyduğu beyin enerjisi, yurt düzeyinde Kurtuluş Savaşımızın başlangıç enerjisi olmuştur. Burada bir fiziksel olayla benzeşim kuracağım. Einstein "Bir cismin hızı, ışık hızına çıkarılırsa, cisim verebileceği en büyük enerjiyi verir ve kendisini yok eder. Kütle sıfır olur, ışın enerjisi halinde yayılır." der. Hasan Tahsin'in beyni, verebileceği en büyük enerjiyi vermiş ve kendisini yok etmiştir. Aynı olayı, Kahraman Maraşta Sütçü İmam gerçekleştirmiştir.

Uyarı : Eğer bugün beyinlerimizi göçürürsek, yarın Kurtuluş Savaşımızı başlatmak için, Hasan Tahsinler, Sütçü İmamlar bulamayız."

A.B.D başkanı geliyor, ulusumuza seçim konuşması paralelinde konuşma yapıyor ve bakanların avuçlarını, cia görevlileri denetliyorlar. Verheugen geliyor, Diyarbakırda devlet başkanı gibi karşılanıyor, "Kürtlere daha fazla özgürlük verilmesi için, Türkiye'ye baskı

yapalım” diyor. Yönetim hiç bir karşılık vermiyor. İMF’nin emirleri, AB’nin emirleri ve Amerikanın istek adı altında emirleri, her gün yazılı basın ve görsel yayının haber bültenlerini dolduruyorlar. Bu gözlemlerin ışığında konulacak yargı, yurdumuzun işgal altında olduğudur. Fakat içimizde işgal kuvvetleri görülüyorlar. Bugün işgal kuvvetlerine gerek yoktur. Daha önceki yönetim, batının emirleri doğrultusunda, 15 günde 15 yasa çıkardı. Bu yönetim de, benzer biçimde 8 tane uyum yasası çıkardı. Yönetimin bu yasaları uygulaması, batının isteğidir ve işgal kuvvetlerinin görevini yapması demektir. Yönetim, düşmanlarımızla iş birliği içindedir. Tarihimizde düşmanla iş birliği yapan sadrazamların sonu, bilinen olgulardandır.

Yıllardır işgal altındayız, fakat beyin göçü nedeni ile, kurtuluş savaşımızı başlatacak, bir Hasan Tahsin, bir Sütçü İmam bulunamıyor.

Sayın Cumhurbaşkanımız, İ.Ü.rektörü Kemal Alemdaroğlunu görevden aldı. Hukukcularımız, hukuksal alanda gerekçe olmadığını savunuyorlar. Hukukçu olmadığım için, Kemal Alemdaroğlunun hukuksal alanda suçlu olup, olmadığı konusuna girmeyeceğim. Olay bireysel gibi görünse de, kökenine inildiğinde, toplumsal içeriği hemen göze çarpar. Olay toplumsal olaydır, hukuksal yanı dışında bir de, sağduyu yanı vardır. Matematikçi olarak, olayın sağduyu yanını, ortaya koymaya çalışacağım.

Kemal Alemdaroğlu arkadaşları ile birlikte, televizyonun penceresinden, “Kuvva-i Milliye başlatıyorum” dedi. Çeşitli toplantılarında, “darbe yapalım, bu yönetimi alaşağı edelim” sesleri duyuldu. Fakat bir eyleme girişmeleri duyulmadı. Projelerinde mutlaka bir eylem vardır. Uygulamaya girmediği için bilmiyoruz. Bu konuda Newtonun koyduğu bir doğa yasası vardır. **Doğada her etki, bir tepki ile karşılaşır. Etki tepkiye eşittir.** Kemal Alemdaroğlunun Kuvva-i Milliye adı altında darbe seslenişleri, yönetime bir etkidir. Ancak eylem girişimi olmadığından, hafif bir etki olarak yorumlanmış ve Sayın Cumhurbaşkanımızdan da, hafif bir tepki görmüştür. Talat Aydemir örneğini göz önüne alırsak, onun eylemi de olduğundan, tepki çok büyük olmuş, asılmışlardır. Eğer görevden alınmayıp, hiç bir işlem yapılmıyorsa, istenmeyen kuşkular akla gelecekti. Kemal Alemdaroğlu, bu etkinin tepkisini yok etmek için, acaba yöneticilere rüşvet mi verdi? Sayın Cumhurbaşkanının kararı, bir emniyet subabı görevini yapmıştır. Yönetimin gerilimi bu subaptan çıkmış, gerilim düşmüş ve denge sağlanmıştır. İstenmeyen kuşklara fırsat verilmemiştir. Kemal Alemdaroğlunun halkın gözündeki suçu, daha büyüktür. Çünkü hiç bir başarı sağlayamadığı için, sahte Kuvva-i Milliye olduğu anlaşılmış ve Kuvva-i Milliye'nin kutsallığına gölge düşürmüştür. Kuvva-i Milliye başarının simgesidir.

Bu olayda önemle üzerinde durulması gereken bir gerçek vardır. Bu gerçek doğa yasası ile hukuk yasasının öncelik sırasıdır. Hukuksal alanda, rektör olarak bir suçu yoktur. Fakat yönetime karşı bir etkisi vardır. Doğa yasası gereğince tepki gösterilmesi gerekir. Ancak hukuk yasalarında bu etkinin yeri yoktur, hukuk yasası ile bir tepki gösterilemez. Bu nedenle doğa yasası ve hukuk yasası çelişmektedir. Sayın Cumhurbaşkanımız, hukukçu kimliğine rağmen, hukuku üstün tutmamış, doğa yasasına öncelik tanımış ve tepkisini göstermiştir. Yapılan iş sağduyuya dayanır. Gönül ister ki, bütün uygulamalarda, doğa yasasının hukuk yasası ile çelişmesi halinde, doğa yasasına öncelik tanınsın. Çünkü toplum ve devlet canlılardır. Bu canlılar, diğer canlılar gibi, yaşamlarını doğa yasaları altında sürdürürler. Bu canlıların üzerindeki uygulamalar da, doğa yasaları ile uygun düşmeli ki, yaşamlarını sürdürebilsinler. Fakat günümüzde, hukukun üstünlüğü şarlatanlığı ile, doğa yasaları çiğnenmektedir. Gazeteci soruyor, Genel Kurmay Başkanımız yanıtlıyor, “Darbe mi? o sözcüğü ağzıma bile almak istemiyorum”. Genel Kurmay Başkanımız bu yanıtı ile, hukuk yasaları ile gelmişlerdir, hukuk yasaları ile gideceklerdir, anlayışını ortaya koymuştur. Bu konuda doğa yasası şudur. **Vatana ihanet içinde olan uygulamalarla devlet yaşamaz.** Tarihte örnekleri çoktur ve suçlular asılmışlardır. Vahdettin işgalcilerle iş birliği yaptığından, imparatorluğunu yaşatamadı.. Yukarıda işgal altında olduğumuzu, yönetimin işgalcilerle iş

birliği içinde olduğunu açıkladım.. Burada da, hukuk yasaları ile, yani yönetimi iktidara getiren yasalar ile, doğa yasası çelişmektedir. Hukuk yasasının yaşattığı bir yönetim ile devleti, doğa yasası yaşatmıyor. Genel Kurmay Başkanı hukuk yasalarını, hukukun üstünlüğü şarlatanlığı ile, doğa yasasından üstün tutmuştur. Önceliği hukuk yasasına tanımıştır. Devlet canlıdır, yaşamını ancak doğa yasaları altında sürdürebilir. Öncelik doğa yasasının olmalıdır. Doğa yasası ile hukuk yasasının çelişmesi halinde, Sayın Cumhurbaşkanı doğa yasasına öncelik tanımış ve sağduyuya dayalı kararını vermiştir. Genel Kurmay Başkanı ise, hukuk yasasına öncelik tanımış, sağduyuya dayanmayan, doğa yasasını görmezlikten gelen, kararını vermiştir.

Bugün yurdumuzda A.B.D ve A.B yanlısı, kurtuluş savaşında mandacı deyimi ile nitelenen, büyük bir kesim vardır. Atatürk bunlarla çok sürtüşme yaşadı. Ancak 150'likler adı altında, bunları sürgüne gönderdikten sonra, ulusumuzun çağdaşlık ve görkemli ulusal yaşam doğrultusunda, dev adımlar atmasını sağladı. Atatürk'ün ölümüne yakın zamanlarda, Atatürk'ten sürgündekilerin affı istenmiş, fakat Atatürk reddetmiş. İnönü Cumhurbaşkanı olduktan sonra, bunları af etti. Bunların çoğu yazar olup, toplumda saygınlık kazanmış kimselerdir. Adnan Adıvar, Halide Edip, Rıza Tevfik, Refi Cevat Ulunay bunlardan birkaç tanesidir. Batı hayranlığı içinde olan, son 15 yıllarını batıda geçiren, bu yazarlar, geldikten sonra, batıya benzeme, çok partili demokrasiye geçme tezini, gerek yazılarıyla, gerekse konuşmalarıyla çevreye yaydılar, büyüleyici yazar güçleri ile, kamuoyu oluşturdular. İsmet İnönü kamuoyu karşısında yenik düştü. Böylece mandacılar iktidara taşındılar, fakat temel çok sağlam olduğundan, manda ideallerini, ancak 54 yılda gerçekleştirebildiler. Bu gözlem ortada iken, günümüzün bunalımlarına, bir başka türlü tasarımla, çözüm aramak yersizdir. Bu mandacılar af edilmemek üzere sürülmelidirler.

Yörüklerin bir geleneğini anımsatacağım. Çoban köpeğinin çok az görülen bir olayı ile benzeşim kuracağım. Bir çoban köpeği, kurtla cinsel ilişkiye girer, her gün bir kuzuyu yemesine izin verir. Çoban bunu fark eder ve köpeği kurşunlar. Amacı intikam almak, işkence yapmak veya ceza vermek değildir. Amacı, o köpeğin tohumlarının, çevreye saçılmasını önlemektir. Sayın İsmet İnönü çoban gibi düşünmemiş, mandacıları af ederek, onların mandacı tohumlarını saçmalarını sağlamıştır.

1950 de Demokrat Parti ile, sağ kesim iktidara geldikten sonra, çok partili demokrasinin temel ilkeleri olacak, uygulamalara başladılar. Bu uygulamaları beş kalemde toplayacağım. 1) Genel af çıkardılar ve bütün hapisaneleri sıfırladılar. 2) Ezanı Arapça okuttular ve imam hatip liselerini, ilahiyat fakültelerini, kuran kurslarını her gün biraz daha çoğaltarak, dine ödünler verdiler.. 3) Serbest ticarete geçtiler, vergilerinin bir kısmını kaldırdılar, tüccara aşırı ve sınırsız kar hakkı tanıdılar, kapitalizmi yürürlüğe koydular. 4) Ticaret kesiminden başka kesimlere de, aşırı kazanç sağladılar. Mühendislere ücret hakkı tanıdılar ve kendi dengi olan, bir başka memurun, 10 katına yakın ücret verdiler. 5) Natoya girdiler ve dış destek sağladılar. Bunların dışında önemsenecek bir uygulama yoktur. Bu uygulamalarla 1954 seçimlerinde, oy patlaması yaşadılar, %95 oy aldılar. Fakat bütünü ile, çıkara dayalı bu oy patlamasının, toplumsal yaşama katkısı yoktur; dopingtir; özü yoktur; çürük cevizdir. Çünkü oy patlaması ile iktidara gelen yönetim, Cumhuriyet tarihimizde, bir ilke imza attı ve seçim dönemini beklemeden, erken seçime gitmek zorunda kaldı. 1957 seçimlerinin pazartesi sabahında, başbakanın "Tanrı bana bu geceyi bir daha göstermesin" dediğini gazetelerde okuduk. Tanrı ona, o geceyi göstermedi; fakat daha acısını gösterdi. Onları erken seçim de kurtaramadı; İnönü de kurtaramadı, cezalarını çok acı çektiler.

1960 da Demokrat Parti sona erdi, fakat yukarda sözünü ettiğim beş maddelik uygulama, çok partili demokrasinin ilkeleri olarak yerleşti ve küçük değişikliklerle hala sürmektedir. Çünkü oy patlamasını getiren uygulamalardır. Demokrat Parti döneminin sorunları artarak sürmektedir. Beş maddelik uygulamaların, topluma getirdiği yıkımlar ve açılan yaralar, her geçen gün artmış ve günümüzde iyice katlanılmaz olmuştur. Halkın

tepkileri ve iniltileri, kıyamet belirtisi olarak yorumlanmaya başlamıştır. Uygulamaların birinci maddesi bu konuda en etkin olanıdır. Mehmet Ali Ağcanın, tahliyesi ile oluşan toplumsal bunalım, bu uygulamaların toplum canlısına açtığı yaranın iniltileridir..

Müteahhidin yaptığı bina çökmüş, müteahhidi mahkemeye vermişler. Bilirkişi raporu okunmuş. Demirden şu kadar, çimentodan bu kadar eksik ve sütunlar, kirişler projedeki boyutlarından çok aşağılardadır. Hakim müteahhide soruyor, “malzemeyi niçin eksik kullandın?” Müteahhit kendini savunuyor. “Hakim bey, çıkardıkları af yasası ile, statik yasasını iptal ettiler. Bu nedenle, statik hesapların gerektirdiği harcamaları yapmadık”. “O zaman bu bina çöker”, “çöksün hakim bey, o beni ilgilendirmez; yasayı yapanlar düşünsünler.” Bakan konuşuyor, “af yasaları çıkardılar; ceza yasasını iptal ettiler; biz de ceza yasasının gerektirdiği infazları yapmadık”. “Toplumda can güvenliği kalmaz”; “kalmasın, beni ilgilendirmez; yasayı yapanlar düşünsünler”.

Burada fiziksel bir olayla, toplumsal bir olay arasında, olayın toplum canlısına açtığı yaranın derinliğini belirginleştirmek için, bir benzeşim kurulmuştur Bu yöntem bilimsel araştırmalarda sıkça başvurulan bir yöntemdir. Her iki olay da, gerek koşulları ve gerekse, sonuçları yönleri ile özdeşirler. Çünkü 1999 depreminden sonra, yönetimin müteahhitleri koruyan tutumu biliniyor. Sorun, bakan sorunu, müteahhit sorunu değildir. Sorun rejim sorunudur. Yasayı yapanlar ulusun geleceğini ve ulusun güvencesini düşünmüyorlar. Çünkü, uygulamada etkin olan birinci maddenin, af yasasına, gene oy patlatması sağlattıracaklardır. Başbakanın karısı af istedi diye, siyasete kadın parmağı sokulmuş ve günümüzün bunalımları getirilmiştir. Tek parti devletçi rejiminde, çok partili demokrasi rejimin ortaya koyduğu sorunlardan hiç birisi yoktur. Ben tek parti devletçi yönetimini yaşadığım için biliyorum. Fakat bugün bu yönetime tanıklık edecek, pek az kişi kaldı. Çözüm tek parti devletçi yönetimdir.

İkinci uygulama maddesi dine verilen ödünlerdir. A.K.P'nin iktidara gelmesi, Tanrının bir hikmetidir. Tanrı bu hikmeti ile, “bunların vatana ihanetlerini, açıkça görsünler ki, rejimlerini değiştirsinler” diyor. Gericilerin %70 oyları, 56 yıldan beri istikrar bulmuş bir istatistik rakamıdır. Bunların karşısında, meydan savaşları vermiş, bütün dünyanın takdirlerini kazanmış İnönü bile, oy alamamıştır. Çok partili demokrasi rejiminde, bu sorunlardan kurtulma olasılığı yoktur. Çözüm tek parti devletçi yönetimdir.

Üçüncü uygulama maddesi vurgun, soygun rejimi olan serbest ticarettir. Halde erik 2 milyon lira, markette erik 40 milyon lira, diye televizyon günlerce söyledi. Hiçbir yetkili bu konuda bir girişimde bulunmadı. Bu rejimin soygun, vurgun rejimi olduğunu, yalnız soyulanlar görürler; soyguncular görmezler. Kira ve faiz artışları, bilinen gerçeklerdendir. Serbest ticaret rejimi Türk toplumlarının tarihinde görülmez. Bu konuda tarihten gelen olumlu gözlemler yoktur. Türk toplumlarında yönetim, devletçi yönetimdir. Çünkü gelir kaynağı yalnız topraktır. Toprak da sarayın malı olup, kamu malıdır. Batının kalıtsal özellikleri ile uygun düşen vurgun, soygun rejimi, Türk toplumu için uygun değildir. Enver paşa dönemi ve 1950 sonrası gözlemleri, bu yargıyı kanıtlar. Çözüm tek parti devletçi yönetimdir.

Dördüncü uygulama bazı kesimlere aşırı gelir sağlanmasıdır. Demokrat parti mühendisler yüksek gelir sağladı. Çünkü o dönemde kitler çoktu ve henüz sendikalar olmadığından, kitlerin bütün kademelerine yerleşen mühendisler, işçileri yönlendirmekte etkili idiler. Bu gün millet vekilleri, bankacılar astronomik maaşlar alıyorlar. Fatih Terimin maaşı ve Kemal Alemdaroğlunun, döner sermayeden aldığı para, 100 milyarın üzerinde imiş. Vergiden bağımsızlığı olan faiz gelirleri, hepsinin tuzu, biberidir. Ulusal gelirin %85'nin mutlu azınlığa akması ve bu maaşlar, borç ve faiz yükü altındaki bir hazinenin, kaldıracabileceği bir yük değildir. Çözüm tek parti devletçi yönetimdir.

Beşinci uygulama maddesi dış destektir. Natoya girmekle, Lozan anlaşmasını ve Kıbrıs Türk Cumhuriyetini tanımayan Amerikanın, kucağına oturmuş olduk. Özdeyişimizi anımsayalım. **İt ile çuvala girilmez.** Amerika ile çuvala girdikten sonra, önlem para

etmemiştir. Adımız stratejik ortak, fakat her türlü düşmanlığı yapmaktadırlar. P.K.K ya helikopterle cephaneye ve erzak atıklarını, genel kurmayımız saptamıştır. P.K.K yı koruduğu ve kışkırttığı bilinen gerçeklerdendir. Siyasi çıkar amacı ile, aba altından sopa göstererek, baskılarını sürdürmektedir. Yurdumuz onun çıkarlarına peşkeş çekilmektedir. Dünya üzerinde bütün devletlere, Kıbrıs Türk Cumhuriyetini tanımamaları için, baskı yapmaktadır. Askerlerimizin başına çuval geçirmeleri, ulusumuzun düşmanlık duygularını iyice kabartmıştır. Tek parti döneminde, İnönü'nün batı karşısındaki direnişinin, bugün batı, rövanşını alıyor. Tek parti devletçi rejiminde iktidara gelenler ile, çok partili demokrasi rejiminde iktidara gelenlerin düzey farkı, bu direnişlerde, belirgin olarak ortaya konulmuştur. Çok partili demokrasi rejiminde, her yeni gelen yönetim, eski yönetimi aratmıştır. Ben Ecevit yönetimine lanetler yağdırırken, A.K.P.' yi görünce, Ecevit yönetimine razı oldum..

Dış desteğin ikinci bir sakıncası, dışa bağımlı hale gelmektir. Bu amaçla Amerika Kırıkkale silah fabrikamızı kapattırması. Bugün dışa bağımlılık her yönden bizi kuşatmıştır. Türkmen doğal gazı dururken, mavi akım projesi ile Rusya'ya bağımlı olduk. Kendi hidroelektrik santrallerimizi kapattık, Avrupa'nın iki katı fiyatına, doğal gaz alıyoruz., Amaç, Atatürk'ün temel ilkesi, tam bağımsızlık olmalıdır. Çözüm tek parti devletçi yönetimdir.

1950'den beri, çok partili demokrasi yöneticileri, dışa bağımlı olmuşlardır. Bağımsızlığı savunanlar yalnız beyinlerdir. Beyin yoksunu olanlar, dış destek ararlar, desteksiz yaşayabileceklerine güvenceleri yoktur. Çok partili demokraside, halkımızın beyinleri tanıma olanağı olmadığından, seçemezler. Bu nedenle beyinler göçmüşlerdir. Hiçbir beyin yönetici olmak için, adaylığını koymamıştır. Dışa bağımlılık, devletin diğer kurumlarında da görülür. Üniversitelerimiz dışa bağımlıdırlar. Çünkü üniversitelerimizde beyin göçü daha yoğundur.

1964 yılında Newton mekaniği ile çelişen bir yayında buldum. 1965 teki yayımda, matematik kanıt da koydum. Fakat yetkili hocalara, yapıtım hakkında bir tek sözcük bile söyletmedim. Sonraları bir çok bilimsel gerçekler sunduğum halde, 42 yıldan beri, üniversitelerimize bilimsel gerçekleri sokamadım. Yapıtım bilim kütüğünde, yeni çağın ünlü bir bilgini ile çelişen ilk yapıttır. Böyle bir gerçeği üniversitelerimiz gündemlerine almıyorlar. Birinci nedeni, beyin ürünlerini ancak beyinlerin takdir etmesidir. Beyinler de göçmüşlerdir. İkinci neden, Üniversitelerimizin batıya bağımlılıklarıdır. Batı muhafazakar bir zihniyete sahiptir. Einstein görecelik kuramını 1905 de yayınladı. 1918 de Güneş tutulması gözlemi ile, kesin kanıt yapılmasına rağmen, görecelik kuramının yaraladığı esir kuramı ile, 1938 de Oxford üniversitesinde, hala esir kuramı öğretimi yapıyordu. Üniversitelerimiz bu ve bunun gibi, batının muhafazakar zihniyetinin kanıtlarını biliyorlar. ve batının böyle bir yapıtı kabul etmeyeceğini de biliyorlar. Bu nedenle kendileri de, kabul etmiyorlar. Üniversitelerimizde doçent ve profesör olmak için, batının dergilerinde yayında bulunmak gerekmektedir. Yerli yayını kabul etmiyorlar. Batının onayladığı kimseler bu unvanları alabilirler. Kısaca özetlenirse, bizim üniversite görevlilerimizi, batı atıyor ve batı yönlendiriyor. Henüz kendilerinde, bilimsel kişilik oluşmamıştır; bilimsel kişilikten yoksundurlar; özerklik yasasının arkasına sığınıyorlar; dokunulmazlık kazandılar; batıya dalkavukluk içindedirler; batının muhafazakar zihniyetine destek veriyorlar. Beyin göçü nedeni ile, sağduyu yoksundurlar; sağduyuları karşısında, kıskançlık duyguları üstün geliyor. Beyin olsalardı, sağduyuları, kıskançlık duyguları karşısında üstün gelirdi. .

Önlemler

Kapitalizmin batağa saptığı devleti, bu bataktan kurtarmak istiyoruz. Yapılacak iş, bu batağa hangi yoldan gelmişse, aynı yoldan geri dönüş yapmaktır. Bunun dışında, bataktan çıkış yolu aranmamalıdır. Çünkü toplumsal olaylar çok karmaşıktır. Bu nedenle gerçek çıkış yolu, düşünerek görülemez. Düşüncelerimiz bizi aldatabilir. Düşüncelerimizi gözlemlere dayandırırız, aldanmamız söz konusu olmaz. Batağa geldiğimiz yolu, açıkça ortaya koyalım. Kapitalizmin uygulamaları, %10 mutlu azınlığın duasını, %90 mutsuz çoğunluğun bedduasını alacak yönde düzenlenmiştir. Gözlemler bu gerçeği ortaya koymaktadırlar. Bataktan çıkmak

için aynı yoldan geri dönüş yapılmalıdır. O halde yapılacak işler ve uygulamalar, %10 mutlu azınlığın bedduasını, %90 mutsuz çoğunluğun duasını alacak yönde düzenlenmelidir. Burada akla gelen bir başka yol, %10 mutlu azınlığın bedduasını almadan, düzenlemelerin yapılması yoludur. Fakat bu yol, batağa gelirken, gözlemlerin ortaya koyduğu yol değildir. Biz batağa bu yoldan gelmedik. Bu nedenle bu yol, bataktan çıkışı sağlamaz. Bu düşüncemiz gözlemlerle uygun düştüğü için doğrudur. Birinci yol kapitalizmin uygulaması, ikinci yol ise, Kemalizm'in uygulamasıdır. Burada ortaya çıkan bir başka gerçeğe parmak basalım. Bedduacılarla duacıların sayısına dayanarak, kapitalizmde yönetim kadrosunun siyasi yaşamının sınırlı olması ve batağa saplanması, Kemalizm'de ise, bu kadronun siyasi yaşamının ölünceye kadar olması ve görkemli ulusal yaşamı, açıklanmış olur.

İstihdamı sağlamak, gelir dağılımını dengelemek, devletin en başta gelen görevidir. Bu amaca yönelik çalışmalar başlıca şunlardır. Ayakkabı, çanta bavul gibi saraciye eşya ve elbise kesiminde konfeksiyon yasaklanmalıdır. Patron devreden çıkarılmalı, eskiden olduğu gibi, el sanatları yeniden gündeme gelmelidir. Kuluçka makinesi, halı makinesi ve kent merkezinde mandıra yasaklanmalıdır. Tavukçuluk doğal biçimi ile köylerde yapılmalı ve halı köylerde, yalnız el tezgahlarında dokunmalı, mandıra ancak köylerde kurulmalıdır. Bu konularda köylülerin üretiminin pazarlanması, peynir ve pastörize süt üretimi için, kooperatif desteği ve kredi verilmelidir. Verimli ovalarda makine tarımı ile yetiştirilen ürünleri, ucuza mal edip, verimli olmayan yerlerdeki köy halkının pazarlarının, elinden alınması önlenmelidir. Patronun tarımı sınırlanmalı ve köylünün pazarlarına giremeyecek biçimde düzenlenmelidir. Bu uygulama ile, köylülerin gelir kaynağı yükselecek, aynı zamanda köyden kente göç duracaktır. Kıyı şeridimizde motorlarla, ağlarla ve diğer araç gereçlerle, balık avlanması yasaklanmalı, yalnız oltaya izin verilmelidir. Kürekli sandal için kredi desteği de sağlanmalıdır. Ekin balıkçılığına kıyı şeridinden belli bir uzaklıkta izin verilmelidir. Böylece ulusal gelirin, belirli odaklara akması önlenmelidir. Çevre kirliliği yapan termik santraller kapatılmalı, rüzgar enerjisine dayalı santrallerin kurulmasına hız verilmeli ve bu sayede, istihdam sorununun çözümüne katkı sağlanmalıdır. İşçi sayısı, belirlenmiş bir sınırı geçen işletmelere, ruhsat verilmemelidir. Patrona paydos! yurttaş işbaşı!

Devletçi yönetimin gereği olarak, özelleştirilen kurumlar yeniden kamulaştırılmalı, istihdam yönünde adımlar atılmalıdır. Yoksullaşan halk kesiminden alınan, dolaylı vergilerin bütçedeki payı, Dünya standartlarına çekilmelidir. Vergiler, herkesin varlığı ile orantılı ve giderleri karşılayacak düzeyde olmalı ve dışardan borç alınmamalıdır. Spor etkinliklerini yapanlar maaşlı memur olmalı, maaşı dışında para almamalı ve maçlar parasız olmalıdır. Bütün özel okullar ve hastaneler kamulaştırılmalı, helalar, park yerleri, okullar, hastaneler, camiler(camilerde namaz esnasında makbuzsuz para toplanır), yollar ve köprüler parasız olmalıdır. Sağlık Bakanlığının adı, eskiden olduğu gibi, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı olmalı ve sosyal yardım, temel görevi olmalıdır. Milli Piyango, at yarışları, spor toto, spor loto ve benzeri yerler kapatılmalı, promosyon çekilişleri yasaklanmalıdır. Bu kurumların, halkın yoksullaşmasında etkinliği büyüktür. Bütün vakıflar Kemalizm'de olduğu gibi, Vakıflar Genel Müdürlüğüne devir edilmelidir. Böylece halk kesiminin tüketim dışında çıktıları, denetim altına alınmalıdır. Ticaret kesimine sınırlı kar, et ve ekmek için de belediyelere narh yetkisi verilmelidir.

Bugün Toplumumuzda aile yıkılmaktadır. Cinsel sorunların çözümü sokaklara, genel evlere, gizli ve özel evlere taşınmıştır. Ailenin, devlet yaşamı üzerindeki etkinliğini göz önüne alarak, aile desteklenmeli ve evlenme kredisi verilmelidir. Bu kredi için kefil ve ipotek istenmeyip, yalnız evlenme cüzdanı istenmelidir. Eşlerin her ikisine de, ayrı, ayrı kredi verilmelidir. Yeni işe alınacaklardan evlenme cüzdanı istenmelidir. Aileyi yıkıcı uğraşılarda bulunanlara, ailenin kurulmasını engelleyenlere ceza uygulanmalı ve soyu tükenmekte olan aile, koruma altına alınmalıdır. Ev kiralari, ticari kar ve rant gelirleri sınırlanmalı, halkın soyulması önlenmeli, mutfaktaki yangın söndürülmelidir.

Bir ulus Atatürk, Atatürk, Atatürk diyorsa, Kemalizm ve devletçi kavramlarından hiç söz etmiyorsa, ikiyüzlülüğün tipik örneğini veriyor demektir. Atatürk sözcüğünü kalkan yapıp, ardında kapitalizmin entrikalarını, soygununu, vurgununu yürütüyor demektir. Saygı değer Tanrı Elçimiz Muhammedi, Tanrı Elçisi yapan, ümmetine gösterdiği yoldur. Atatürk'ü Atatürk yapan, ulusuna gösterdiği yoldur, o yol da Kemalizm'dir.

Üşüyerek hastalanmış bir kimseyi, iyi etmek için, önce bu kimse sıcak bir odaya alınmalıdır. Sonra doktor çağırılmalıdır. Kapitalizmin soygunu, vurgunu ve rüşveti ile, batağa saplanmış bir toplum canlısını kurtarmak için, önce toplum canlısı, Kemalist bir yönetim ortamına alınmalı, sonra gerekenler yapılmalıdır.

Osmanlı İmparatorluğunda Yabancıların İçlenmesi

Kapitalizmde görülen yabancıyı içleme içgüdüsü, Osmanlı imparatorluğunda da görülür. Birinci Muradın anası Türk değildir, azınlıktır. Birinci Murat döneminde yeniçeri ocağı kurulur. Bu iki olay rastlantı değildir. Yabancıyı içleme içgüdüsünün etkinliğinin başlaması ile, olayların birbirine bağlanmasıdır. Kendisi yabancıyı içleme içgüdüsü yoğun olan bir padişah olduğu halde, çok kahraman bir kumandandır. 27 yıllık saltanat süresince 37 meydan savaşına komuta etmiş, 37 sinde de, düşmanı yenmiştir. Bu olayı bir çeşit toplumsal doping olarak yorumlayabiliriz. Melez padişahlar başlangıçta çok olumlu gelişmeler göstermişler, dopingin zehir etkisi başlayınca, gelişmeler olumsuz yöne dönmüştür. Saraya yabancı kadınların girmesi, yeniçeriler ile orduya yabancı soyun girmesi, yabancı sayrılıklarının başlamasını sağlar. Ancak imparatorluğun görkemli dönemlerinde, yabancılar kuluçka dönemi yaşarlar. İmparatorluğun görkemi nedeni ile, kuluçka dönemi uzun sürer. Fakat en görkemli padişahımız Kanuni Sultan Süleyman döneminde, ölümünden 12 yıl sonra duraklama dönemine girilir. Doğal yaşamda bir savaş yenilgisi olmadan, böyle keskin dönüşler görülmez. Doğal olarak, görkemli yaşamdan duraklama dönemine geçişin, 50-100 yıl kadar sürmesi beklenirdi. Kuluçka dönemi, görkemli dönemden, duraklama dönemine geçecek kadroyu hazırlamıştır. Sokullu Mehmet Paşa Arnavut'tur. Kendisi kahraman bir asker olup, sadrazamlığı döneminde, yabancı sayrılığı görülmez. Fakat atamalarını kendi soyundan yapar. Oluşan kadro, Sokullu'nun ölümü ile beraber, yabancı sayrılıklarını sergilemeye başlarlar. Tarihçilerimiz, sergilenen bu yabancı sayrılıklarına dayanarak, 1578 tarihini duraklama dönemine geçiş olarak, tarihe tescil etmişlerdir. İlerdeki aşamalarda, gerek saraya giren yabancı kadınlar ve gerekse yeniçeriler, yabancı sayrılıkları ile, toplum canlısına onarılmaz yaralar açacaklardır. Osmanlı İmparatorluğunda, Tanzimat döneminden sonra, azınlıklara ve yabancılara, bir çok haklar verilir ve devlet kademelerinde görevler alırlar. Birinci meşrutiyette, 240 millet vekilinden 100 tanesi azınlıktır. Bunların istekleri ile başa çıkılamamış ve meclis dağıtılmıştır. İngiltere'de azınlıklar parlamentoya giremezler. Birinci Dünya savaşında, Alman generali Von Sanders Paşa, Anafartalar cephe kumandanıdır.

Yabancıyı dışlama içgüdüsü ve yabancıyı içleme içgüdüsünün uygulamasında, Kemalizm ve Kapitalizm yönetimlerini almak şart değildir. Bunların yerine diğer yönetimleri de kullanabiliriz. Burada yabancıyı dışlama içgüdüsünün uygulanması ile, toplumsal yaşamın sağlıklı olacağı, yabancıların içlenmesinde ise, sağlıksız olacağı gerçeği ortaya konulmaya çalışılmıştır. Ancak bizim toplumdaki gözlemler, bu yönetimler üzerindedir. Osmanlı imparatorluğunda yabancıyı içleme içgüdüsünden söz ettim, fakat kapitalizm demedim.

Ulusumuzu borç ve faiz batağına, soygun, vurgun, yoksulluk, fuhuş ve rüşvet batağına sokanların, devletimizin bağımsızlık ilkelerini, egemenlik haklarını, IMF ye teslim edenlerin, eğer anaları Türk ise, Türklerin de Oğuz soyundan ise, bu çocuklarına emdirdiklerini, çimdirdiklerini helal etmeyeceklerdir. Fakat bu anaların Türk olduklarını, Türklerin de Oğuz soyundan olduklarını sanmıyorum.

LAİKLİK VE ŞERİAT

Toplum canlıdır. Canlılar için geçerli olan Darwin yasası, toplum canlısı için de geçerlidir. Laiklik ve şeriat kavramlarının toplumsal içeriğini, ortaya koymak için, toplum canlısına, Darwin yasasını uygulayacağım. Çıkacak sonuçları, yorumlayacağım. Yürüteceğim düşünceler ve usavurmalar basit ve yalın olacağından, makalem toplumun büyük bir kesimine hitap edecektir .

Darwin (1809-1882) bir İngiliz biyoloğudur. Ünlü yasası, evrimi kurala bağlar. Canlılar yaşamlarını sürdürebilmek için, doğa koşullarının üstesinden gelmek zorundadırlar. Yaşamlarını engelliyen bir doğa koşulu olursa, buna karşı canlıda, bir duyarlılık oluşur ve korku gerilimi doğar. Korku gerilimi, kalıtımsal yapıyı evrime iter. Doğa koşulunun üstesinden gelecek yönde, bazı organlarda gelişmeler sağlanır. Korku gerilimi biraz düşer. Evrim kuşaktan kuşağa sürer. Doğa koşulunun üstesinden gelinir, korku gerilimi kalkar, evrim durur.

Tanım : Bir toplumda yağmacılık, ırza geçme, cana kıyma, din, aile, din adamına saygı, sömürü ve kan davası gibi toplum için, yaşamsal önemi olan, kavramlar üzerindeki, toplumun değer yargılarına, geleneklere ve göreneklere, **toplumsal özellikler** denilir. Biyolojik özelliklerde olduğu gibi, toplumsal özellikler de, kalıtımsal yollarla yeni kuşak toplum kesimine geçer. Örneğin, öğrenciliğimden anımsadığım kadarıyla, Türk ordusu, işgal ettiği bölgelerde yerli halkın ırzına geçmez, canına kıymaz, malını yağmalamaz. Bu özellikler, biyolojik özellikler değildir. Ana ve babadan geçmez. Bunlar toplumsal özelliklerdir. Yeni kuşak toplum kesimi, bu özelliklerini yetiştirdiği ortamdan alır. Eski Türklerin, sözü edilen kavramlar üzerindeki değer yargıları, bu yöndedir. Yeni kuşak toplum kesimine geçmiştir. Bu geçiş, biyolojide olduğu gibi, kalıtımsal yol veya soy çekimi deyimleriyle anlatılacaktır. Bu makale süresince, kullanılacak kalıtımsal yol deyimleri, yalnız toplumsal özelliklerin geçişini anlatacaktır. Biyolojik özelliklerin geçişini anlatmayacaktır.

Hıristiyanlık dini toplumda yayılmaya başlar. Din adamları öğrenim görmüş, aydın ve bilgili kişilerdir. Toplumu aydınlatma, birlik ve beraberlik kurma, dertlerine çare bulma konularında, canla başla çalışırlar. Dervişler için kullandığımız, bir lokma, bir hırka deyiminin anlamı çerçevesinde, çalışmalarını sürdürürler. Kazançları azdır. Fakat Kralın, İmparatorun, Padişahın cezasından, din adamları hep korkmuşlar ve sömürüye girmemişlerdir. Bu çalışma temposu içinde, güçlü toplumların ve güçlü devletlerin kurulmasında, payları büyük olmuştur. Halk kesimi, savaşlar kazanmış, ganimetler toplamış ve rahata ermiştir. Fakat bunlarla yetinmeyip, daha fazlası için halk kesiminde hırs gerilimi doğar. Darwin yasasına göre, hırs gerilimi, kalıtımsal yapıyı evrime iter. Yeni kuşak halk kesimi, bir önceki kuşağa göre, din adamına daha saygılı ve dinine daha bağlı olur. Halk kesiminde, Hidayete erme yönünde, gelişmeler görülür Hırs gerilimi biraz düşer. Evrim kuşaktan kuşağa sürer

Din adamları kesiminde, Krala karşı korku gerilimi doğar. Korku gerilimi kalıtımsal yapıyı evrime iter. Her yeni kuşak din adamı kesiminde, Krala biraz yakınlaşmalar ve sıcak ilişkiler sağlanır. Korku gerilimi biraz düşer. Evrim kuşaktan kuşağa sürer.

Bizans İmparatorluğunda Makedonya sülalesi (867-1056) tahttadır. İmparatorlar X neu yüzyıldan sonra, din adamları kesiminin başkanı olduklarını ve Papayı tanımadıklarını duyururlar. Patriği kendilerine, din işlerinde yardımcılığa atarlar. Bu davranışları, iki kilise

arasında gerginliğe yol açar. Gerginlikler zamanla tırmanır ve 1054 yılında iki kilise bütünü ile ayrılırlar

Din adamları kesiminin, aralarındaki suçluyu koruma ve ona yardımcı olma içgüdüleri vardır. Refah partisi adalet bakanının, hapishanedeki tarikatçıyla görüşmesi ve onu destekleyen demeçler vermesi, parti genelinde çevrelerini hazineden yararlandırma ve kadrolaşma yönünde uygulamalarla örneklenebilir. Bu özellikler, böylesine büyük boyutlar içerisinde, yalnız din kesiminde görülür. Başka kesimlerde görülmez.

X uncu yüzyıldan sonra, Bizans İmparatorları, din kesiminin başkanı olmaları ile din adamı kesimine girmiş olurlar. Din adamları kesiminin toplumsal özellikleri, kalıtımsal yolla imparatorlara geçer. İmparator din adamlarının koruyuculuğunu üstlenir. Artık din adamları kesiminde, evrim tamamlanır, korku gerilimi kalkar, sömürü başlar.

X uncu yüzyılda, dinin toplum üzerinde şamandıra etkisi görülür. Şamandıra su haznelerinde kullanılan bir gereçtir. Suda yüzer. Düzeyi yükseldikçe, kolu hazneye su getiren, boru içindeki tıkacı iter. Şamandıranın düzeyi, belli bir sınırın altında ise, borudaki suyun basınç kuvveti, şamandıranın itme kuvvetinin üstündedir. Hazneye su girer. Şamandıra bu sınırın üstünde ise, suyun basınç kuvveti, şamandıranın itme kuvvetinin altındadır. Hazneye su girmez. Şamandıranın kendi gücü yoktur. Devreye dışardan güç girmez. Şamandıra suyun kaldırma kuvvetini tıkaca yansıtır.

Evrimin tamamlanması ile din adamları kesiminin kalıtımsal güç düzeyi (kalıtımsal yolla geçen güç), halk kesiminin kalıtımsal güç düzeyi üzerine çıkar. Dinin toplum üzerinde, şamandıra etkisi başlar. Din kesimi hep üstün gelir. Kilisenin kendi gücü yoktur. Halk kesiminin dinine bağlılığını, din adamlarına saygısını, gene halk kesimine yaptırım gücü olarak yansıtır. Kilisede para ile, günah çıkarma işlemlerine ve cennetteki arsaların satışına başlanır. Halkı, aforoz ederek ve engizisyon mahkemelerinde cezalandırarak, baskı altına alırlar. Bu sömürüler imparatorluğu 1048 Pasinler ve 1071 Malazgirt yenilgilerine hazırlar. Daha sonra kilise, genelev işletmeciliğine başlar. Fakat para sömürüsü, kiliseyi doyurmaz. Sekiz kez haçlı seferi düzenlenir. Birincisi, Kudüse varmayı başardığından, tarihçilerimiz başarılı sayarlar. Diğerleri başarısızdır. Birincide sayısal durum: 700 bin kişilik haçlı ordusundan, 660 bini, İznikle Antakya arasında, Kılıç Aslanın 150 bin kişilik ordusu ve Antakya beylerince kılıçtan geçirilir. 40 bin kişi Kudüse girer. Savaş üstünlüğü Türklerdedir. Haçlı orduları, geçtiği yollarda, Hıristiyan, Müslüman ve Yahudi ayrımı gözetmeksizin, yağmacılık, ırza geçme, cana kıyma sömürülerini bol, bol gerçekleştirirler.

Kilise kalıtımsal yapısındaki güçlülük nedeni ile, sömürülerini sürdürür. Halk kesimi kiliseye karşı koyamaz. Girişimlerinde hep, yenik düşer. Tanrıya yalvarmaktan başka, yapacakları yoktur. Darwin yasası yürürlüktedir.

Halk kesiminde, din adamları kesimine karşı, korku gerilimi doğar. Bu gerilim kalıtımsal yapıyı evrime iter. Her yeni kuşak halk kesimi, din adamlarına daha az saygılı ve dinine daha az bağlı olurlar. Kiliseye karşı direnişlerde, gelişmeler görülür, korku gerilimi biraz düşer. Evrim kuşaktan kuşağa sürer.

Din adamları kesiminde, halkı daha çok sömürmek için, hırs gerilimi doğar. Bu gerilim, kalıtımsal yapıyı evrime iter. Her yeni kuşak din adamları kesiminin, sömürülerinde artışlar görülür. Hırs gerilimi biraz düşer. Evrim kuşaktan kuşağa sürer.

Yıl 1492 ; Evrimle halk kesiminin kalıtımsal güç düzeyi yükselmiştir. Fakat henüz kilisenin üstesinden gelecek düzeyde değildir. Endülüste, Gırnata devletinin yıkılması ile, Avrupada Müslüman egemenliğine son verilir.

Yıl 1517 ; Marten Lüther " Her ulus İncili kendi dilinde okumalıdır " der, çeviriler başlar. Kilise halk kesiminden ilk yenilgiyi alır.

Yıl 1546 ; Çıkarılan bir yasa ile, kilisenin genelev işletmeciliğine son verilir. Kilise birinci derecede olan, gelir kaynağını yitirir. Daha sonra, çeşitli tarihlere çıkarılan yasalarla, kilisenin taşınmazlarına, elkonulur. Kilise ikinci derecede olan, gelir kaynağını da yitirir.

Kilise bu yenilgilerden sonra, sömürü girişimlerinde bulunamaz. Çünkü evrim tamamlanmış ve dinin toplum üzerindeki şamandıra etkisi, yön değiştirmiştir. Halk kesiminin kalıtımsal güç düzeyi, kilisenin kalıtımsal güç düzeyinin üstüne çıkmıştır. Eğer kilise sömürüye girmek isterse, halk kesimi bu girişimi elinin tersi ile iter ve başarıya ulaştırmaz. XVI ncı yüzyıl, dinde reform aşaması olarak tarihe geçer. Böylece toplum bilime, Darwin yasası uyarlanmış olur.

Müslümanlarda din, XVI ncı yüzyıla kadar toplumları güçlendirici ve yüceltici yönde etkir. Anadolu da ve Balkanlarda Türkler, Kuzey Afrikada ve Endülüste Araplar, hep Hıristiyanları yenmişler ve egemenliklerini kurmuşlardır. 1492 de Avrupada Müslüman egemenliğinin son bulması, 1578 de Sokullunun ölümü ile duraklama dönemine girilmesi, Müslümanlarda dinin, toplum üzerinde şamandıra etkisinin, XVI ncı yüzyılda başladığını gösterir. Gerçekten Yavuz Sultan Selim, 1517 de Mısırdan hilafeti getirir ve din adamları kesiminin başkanı olur. Padişah, din adamları kesimine girmiştir. Hıristiyanlarda olduğu gibi, din adamları kesiminde, evrim tamamlanır, korku gerilimi kalkar ve sömürüler başlar. Yavuz Sultan Selimin Çaldıran seferi, din adamları kesiminin isteği doğrultusunda olup, Alevi kıyımı amaçlıdır. Mısır seferi de Hilafeti getirip, din adamları kesimini, hoşnut etme amacını taşır. Padişah din adamlarının güdümüne girmiştir. Daha sonraları, yürütülen ve günümüzde bile sürmekte olan, Alevi Sünni çatışmaları da, din adamları kesiminin sömürüleridir. Bu sömürüler, İmparatorluğu zayıflattır. 1578 de duraklama dönemine girilir. Bu dönemlerde sömürüler, daha çok alevi kıyımı olarak gerçekleştirilmiştir. Diğer sömürüleri, Genel Kurmayın Batı Çalışma Gurubu açıklamıştır. Bütün bu sömürülerin başlangıcı, Hıristiyanlarda olduğu gibi, Hilafetin getirilip, Padişahın din adamları kesiminin başkanı olmasıdır

Laiklik

M.S. VII nci yüzyıldan beri laiklik sözcüğü duyulmaktadır. Krallarla din adamlarının, yetki anlaşmazlığından doğar. Bu gerginlikleri önlemek amacı ile, toplumda bir kesim " din işleri ayrı, devlet işleri ayrı olmalıdır " der. Bu kesime laikler denilir.

Atatürkün laiklik uygulaması, bu kavramdan biraz daha geniş kapsamlıdır. Atatürk dinle devlet işlerini ayırmakla kalmadı, aynı zamanda medreseleri, tarikatları kapattı ve sarığı yasakladı. Bu uygulamalar, laiklik kapsamına girmez. Atatürk bunları yapmakla, din adamları kesiminin sömürü vantuzlarını kopardı ve asalak yaşam kaynaklarını kuruttu. Laiklik ve şeriat, toplum üzerinde etkili değildir. Etkili olan, din kesiminin asalak yaşamıdır. Fakat toplumumuzda, şeriat sakıncalıdır. Çünkü henüz, Müslüman toplumlar dinde reform aşamasını geçmediler. Din adamları kesiminin kalıtımsal güç düzeyi, halk kesiminin kalıtımsal güç düzeyinin üzerindedir. Halk kesimi, sömürüye karşı koyamaz. Aynı nedenle, Atatürkün uyguladığı geniş kapsamlı laiklik, dinde reform gibi kalıcı değildir. Nitekim, 1950 den sonra, laiklik ilkesine bağlı kalınmış, fakat din adamlarının sömürü vantuzları, hızla gelişmiştir. Asalak yaşam, Cumhuriyet öncesi düzeyi çoktan geçmiştir. Canlı üzerinde, mikrobun işlevi ne ise, toplum canlısı üzerinde, asalak yaşamın işlevi de odur. Konuya laik ve şeriat anlayışı ile değil, asalak yaşam anlayışı ile girilmelidir. Emeksiz yaşam, aşırı kar ve rantıye kesimleri de, asalak yaşam içindedirler. Aynı olumsuz etkiyi onlar da yaparlar.

Orta çağın ilkelliği nedeni ile, Hıristiyan toplumlarında, Atatürkün uyguladığı kapsamda bir laiklik uygulaması yoktur. Çağımızın orta çağa göre üstünlükleri, özetle şunlardır.

- 1) Ulaşım ve iletişim çok daha hızlı ve daha hacimlidir.
- 2) Bilimsel aydınlanma ve bilinçlenme, toplumun derinliklerine inmiştir.
- 3) Modern silahlarla donatılmış, emir ve kumanda zinciri altında, toplumun bütün katmanlarını anında etkileyebilecek, düzenli bir ordu, yönetim birimleri ve güvenlik güçleri vardır.

4) Yönetim yasalarla olduğundan, istenilen kesimlere istenilen yaptırımlar, yasalar çıkarılarak, kolayca sağlanabilir. Atatürk çağımızın üstünlükleri sayesinde, geniş kapsamlı laiklik uygulamasını başarmıştır.

Müslüman ve Hıristiyan toplumlarda, evrime neden olan temel ilkeler, halk kesiminin din adamına saygısı ve dinine bağlılığıdır. Bu temel ilkeler, her iki toplumda da, aynı düzeydedir. Evrim sonuçları da, aynı biçimsellikte ve aynı boyutlar içinde gelmelidir. Dinin her iki toplumda da, toplumu yüceltme etkinliği 900 yıldır. Hıristiyan toplumlarda, dinin şamandıra etkinliği 600 yıldır. Bu süre Müslüman toplumlarda da, 600 yıl olmalıdır. Müslüman toplumlarda dinde reform aşaması, XXII nci yüzyılda geçilecektir.

Her iki toplumda da, sömürülerin aynı biçimsellikte olduğu, yani para, mal , cana kıyma ve ırza geçme biçiminde olduğu, sömürü boyutlarının ise çok farklı olduğu görülür. Örneğin, birinci haçlı seferinde, 40 bin kişilik haçlı ordusu, Kudüse girmiş, Müslüman, Hıristiyan ve Yahudi ayrımı gözetmeksizin, 70 bin kişiyi kılıçtan geçirmiştir. Bizde Kudüs olayının karşıtı, din adamlarının yönlendirdiği, hala sürmekte olan, alevi - sünni çatışmalarında, çok cana kıyıldı. Fakat bunlar, Kudüs olayı ile karşılaştırıldığında, bizdekiler hiç kalır. Din adamlarının ırza geçmeleri, günümüzde bile duyulmaktadır. Fakat kilisenin düzenlediği, haçlı seferlerindeki ırza geçmelerle karşılaştırıldığında, bizdekiler hiç kalır. Bunun nedeni, yukarda dört madde ile özetlediğim, çağımızın üstünlükleri ile oluşan, uygar yaşamdır. Uygar yaşam, Atatürkün geniş kapsamlı laiklik uygulamasını başardığı gibi, sömürü boyutlarının küçülmesini de sağlamıştır. Uygar yaşam, toplum üzerinde dinin, şamandıra etkisinin süresini de kısaltacaktır. XXI nci yüzyılda dinde reform aşamasının geçilmesi, kuvvetli olasılıktır. Ancak gözlem olmadığından, ne kadar kısılacacağı söylenemez. Yalnız kesin olarak söylenebilen, laik ve şeriat anlayışlı yönetimlerin, salınımlarla XXII nci yüzyıla kadar süreceği ve evrim tamamlanıp, reform aşaması geçilip, din adamları kesiminin, Hıristiyanlıkta olduğu gibi, kabuğuna çekileceğidir.

Uygarlığın beşiği Anadolu, Mezopotamya ve Mısırdır. Bu yurtlarda hep, uygar ve güçlü devletler yaşamışlardır. Dini en ince ayrıntılarına kadar uygulayan, dini tam olarak özümsemiş ve din sayesinde, uygarlığına uygarlık katan, gücüne güç katan, topraklarına toprak katan ve yaşamına yaşam katan, iki büyük devlet vardır. Bunlar Anadolu ve Mezopotamyada yaşamış, Bizans ve Osmanlı İmparatorluklarıdır. Dinin toplum üzerinde, şamandıra etkisinin sınırlarını belirleyen olayları, bu devletlerin tarihinden aldım. Diğer devletlerin zayıf ve güçlü durumları din konusunda, bu yargılara dayanak olmaz. Hidrodinamikte, suyun akışının düzgün rejim ve çalkantılı rejim olması gibidir.

Darwin yasasında kalıtımsal yapı, hırs geriliminin itkisi ile evrime girerse, evrim toplum kesimini yenilgiye, korku geriliminin itkisi ile evrime girerse, yengiye götürür. Evrim toplum canlısında pozitif ve negatif olabilen işaretli bir büyüklüktür. 1517 yılında Marten Lütherin İncili, her ulusun kendi dilinde okuyacak demesi ve aynı yılda Yavuz Sultan Selimin Mısırdan Hilafeti getirmesi, rastlantı değildir, Darwin yasasının gereğidir. Müslüman ve Hıristiyan toplum kesimlerinin, toplumsal güçlerinin etkileşmesinin, toplumsal etkinlik alanının, zorunlu bir sonucudur. Bu tarihte Hıristiyan toplumlarda pozitif evrim, Müslüman toplumlarda negatif evrim tamamlanmış ve her iki toplumda da, dinin toplum üzerinde şamandıra etkisi yön değiştirmiştir. Hıristiyan toplumların kalıtımsal güç düzeyi, Müslüman toplumların kalıtımsal güç düzeyinin üstüne çıkmıştır. Burada bir fiziksel olayla benzeşim kuracağım. Bir ortamda, pozitif elektrik yükü oluşturursak, buna karşı ortamda da, kendiliğinden negatif elektrik yükü oluşur. Bu iki ortam, bir yalıtkanla ayrılmış iletkenler ortamı olabilir. Bu olay, pozitif ve negatif elektrik yüklerinin etkileşmesinin, elektriksel alanın zorunlu bir sonucudur. Bir toplum, pozitif evrime girerse, buna karşı durumda olan toplum da, negatif evrime girer. XVI ncı yüzyıla kadar Müslümanların Hıristiyanları hep yenmelerinin, XVI ncı yüzyıldan sonra da, hep yenilmelerinin nedenleri, burada aranmalıdır.

Türk Ulusunun, çağlar boyunca yaşadığı, görkemli ulusal yaşam sürecine yeniden girebilmesi için, dinde reform aşaması, bir an önce geçilmelidir.

BEYİN GÖÇÜ

Altı yıl kadar önce Amerikada öğrenim gören, bir öğrencimizin söylediğine göre, yalnız New-Yorkta 110 bin Türk aile varmış. Bunların hepsi beyindir. Çünkü Amerika, beyin olmayanlara oturma izni vermiyor. Amerikanın ve Dünyanın diğer kentlerinde de, buna yakın yoğunlukta, Türk beyni olduğunu herkes söylüyor.

Toplum canlıdır. Doğar, büyür, yaşam savaşları verir, ölür.

Tanım : Bir toplumda, beyin düzeyi belli bir sınırın üstünde olan, beyinlerin oluşturduğu dokuya, toplum canlısının beyin organı denilir.

Beyin organının toplumda dört temel görevi vardır.

- 1) Toplumda gereksinim duyulan konularda, düşünceler üretir ve ilgilileri uyarır.
- 2) Eleştirileriyle, toplumda sağduyu dışı davranışları önler.
- 3) Yönetimin çeşitli kademelerinde görev alır ve toplumu yönetir.
- 4) Toplumsal girişimlere önderlik eder.

Beyin göçü nedeni ile bu görevlerde yetersizlikler, şöyle özetlenebilir.

1) Bundan 50 yıl önce, doktora çalışmalarında, dışa bağımlılığımız ne ise, bugün de odur. Örnek her konuya genelleştirilebilir.

2) Toplumda sağduyu dışı davranışlar, önleneyeği yerde, her gün artmaktadır.

3) Yönetimde sağduyu dışı davranışları, skandalları, Meclisteki kargaşayı, yönetimin çeşitli kademelerindeki yolsuzlukları, her gün televizyonun penceresinden izliyoruz.

4) Toplumumuzun içinde bulunduğu sorunlardan, kurtulmak amacı ile, yönetim ve siyasi partiler düzeyinde, dernek veya başka adlar altında, toplumsal girişimler yapılmaktadır. Fakat hiç birisi, bugüne kadar başarılı olmamış ve bir arpa boyu yol alamamışlardır. Hazinesinin borç ve faiz, pahalılık, kargaşa, mafya-çete, orman yangınları, çevre kirliliği ve trafik kazaları sorunları her gün artıyor.

Toplumsal Sorunlar ve Beyinler

Bazı fiziksel ve kimyasal olayları, başlatmak için bir başlangıç enerjisine gereksinim duyulur. Otomobili çalıştırmak için önce marşa basarız. Aküdeki elektrik enerjisi, motorun çalışması için başlangıç enerjisi olur. Gaz ocağını yakmak için kibriti çakarız. Başlayacak olay büyükse, başlangıç enerjisi de büyük olmalıdır. Geminin dizel motorunu çalıştırmak için, önce yeteri kadar büyüklükte, başka bir motor çalıştırılmalıdır.

Başlangıç enerjisi, toplumsal olayların başlaması için de gerekli olabilir. Tiyatroda gülmek, toplumsal bir olaydır. Çünkü bütün izleyiciler hep birlikte gülerler. Tiyatrocu nükteli konuşmalar yaparken, nükte kılıfına, beyin enerjisinden bir torbacık koyar, izleyicilere ışınlar. Bu ışınları algılayan izleyiciler, gülme olayına başlarlar. Tiyatrocunun beyin enerjisi, gülme olayının başlangıç enerjisi olmuştur. Beyin enerjisi ne kadar nicelikli ve nitelikli ise, gülme olayı da o kadar büyük olur.

Rahmetli İsmail Dümbüllü, Türk tiyatrosunun bir beynidir. Ünlü bir nüktesini anımsatacağım. Dışı konuşmacı " Ne hakla " der. Dümbüllü nüktesini koyar. "Otuz beşe bakla " der. Tiyatro yıkılırcasına gülme olayı başlar. Aynı nükteyi ben başka tiyatrodada izledim. Çok gülen olmadı. Nedeni, nükte kılıfına yerleştirilen beyin enerjisinin, nicelik ve nitelik farkıdır.

Gazeteci Hasan Tahsin 1919 da İzmirde Yunan ordusuna silahını ateşler. Karşısında bir ordu vardır. Kendisini şehit edecekleri kesindir. Buna rağmen Hasan Tahsinin beyni, ateş emrini vermiştir. Kendisi de oracıkta şehit olmuştur. Hasan Tahsinin bu davranışı ile, ortaya koyduğu beyin enerjisi, yurt düzeyinde Kurtuluş Savaşımızın başlangıç enerjisi olmuştur. Burada bir fiziksel olayla benzeşim kuracağım. Einstein "Bir cismin hızı, ışık hızına çıkarılırsa, cisim verebileceği en büyük enerjiyi verir ve kendisini yok eder. Kütle sıfır olur, ışın enerjisi halinde yayılır." der. Hasan Tahsinin beyni, verebileceği en büyük enerjiyi vermiş ve kendisini yok etmiştir. Aynı olayı, Kahramanmaraşta Sütçü İmam gerçekleştirmiştir.

Uyarı : Eğer bugün beyinlerimizi göçürürsek, yarın Kurtuluş Savaşımızı başlatmak için, Hasan Tahsinler, Sütçü İmamlar bulamayız.

Nazım Hikmet çok güçlü bir beyindir. Eleştiri kılıfına yerleştirdiği nicelikli, nitelikli ve yoğunlaştırılmış beyin enerjisi, doğrultusuna geleni bıçak gibi keser. Başına gelenlerin nedenleri, burada aranmalıdır.

Nasraddin Hoca yüksek düzeyde bir beyindir. Sesini taa yüzyılların ötesinden bize kadar duyurmuş, bizden sonraki kuşaklara da, sonsuza kadar duyuracaktır. Nükteleri ile sağduyu dışı davranışları, gülünç duruma koyar ve önler. Topluma sağduyu dersleri vermiştir. Bugün bile, Hocanın eleştirdiği davranışlara düşmemek için, çaba harcarız. Hala Hocanın nükteleri pırıl, pırıldır. Burada pırıl, pırıl deyimi ile anlatmaya çalıştığım ışıltılar, Hocanın nükte kılıfına yerleştirdiği, beyin enerjisinin ışımlarıdır.

Bundan yedi yıl kadar önce, bir gazete haberine göre, Türk bilim adamlarının, ulusal savunma sanayimize ve sivil sanayimize, hiç katkıları yokmuş. Yabancı savunma sanayilerine % 14, sivil sanayilerine de % 28 katkıları varmış. İkinci Dünya savaşında Hitler Ankara Büyükelçisi Von Papeni çağırır. Boğazlardan geçip, Rusyaya saldıracağını söyler. Von Papen uzun yıllar Ankarada kalmış, Türk tarihini okumuş ve Türkçe konuşan bir diplomattır. Bu işi ancak, atmış tümeni sürekli boğazlarda tutmakla başarabileceğini söyler. Hitler vazgeçer. Hitleri vazgeçiren asıl neden şu olmalıdır. O günlerde Kırıkkale silah sanayimiz, dönemin modern silahlarından bazukaları yapıyordu. Silahın türünü önemsemiyorum. Ancak, sanayimizin ulusal olması, işçisinin, ustasının, mühendisinin, hammaddesinin ve anamalının yerli olması, böyle bir sanayide savaş içinde ne gibi silahların üretileceğinin önceden bilinmemesi, Hitleri vazgeçirmiştir. Bu gerçeği fark eden Amerikanın, 1953 de Natoya girdiğimizde ilk işi, Kırıkkale silah sanayimizi kapattırmak olmuştur.

Satın alınan silahla savaş kazanılmaz. Irak ve İran sekiz yıl savaştılar. Biri de savaş kazanmadı. Savaşı onlara silah satanlar kazandı. Çünkü savaşı kazanacak silahı satmadılar, savaşı sürdürecektir silahı sattılar. Bugün silah sanayii satın alınmaktadır. O da aynıdır. Çünkü savaşı kazanacak, silahı üreten sanayii satmazlar. Kurtuluş Savaşımızda Gaziantebin gün görmüş beyinleri, bir araya geldiler, ahır gübresinden barut yaptılar, savaş kazandılar (yerli yapım). Kıbrıs çıkarmasında, Ataş rafinerisi uçak benzini yapmadı, hiç kimse de yaptırtmadı (yabancı yapım). Kurtuluş Savaşında trenlerimiz, Kuvva-i Milliyeyi taşımadı (yabancı işletme).

Günümüzün savaşlarında, beyin gücü ön plana, kol gücü ise geri plana alınmıştır. Çünkü silahlar, araçlar ve gereçler, savaşlar üzerinde birinci derecede etkilidir. Beyinlerin bu yönde etkinliği, ulusal yaşamın sürekliliğinin, toplumda birinci derecede hangi kesime dayalı olduğunu, açıkça ortaya koymaktadır. Beyinlere değer verip, onları ana yurtlarında insanca yaşatmak, beyin göçünü önlemek ve göçen beyinlerin dönüşünü sağlamak için, çevreden barut kokusunun gelmesini beklemeyelim. Eğer beklersek, iki ayağımızı bir pabuca sokarız ve başarılı olamayız. Başarılı olduğumuzu bile varsaysak, başarının zamanını geçiririz, bu nedenle büyük zararlara gireriz.

Ordumuz 1915 yılının Aralık ayında, Kafkas Cephesinde Sarıkamışta savaşmaktadır. Askerin sırtında ne elbisesi, postalı, kaputu ve ne de çadırı baddaniyesi vardır. Ordumuz Kafkas dağlarının sırtlarında, çıplak olarak yatmaktadır. 17 Aralık gecesinin soğuğu, 90 bin

erimizi dondurarak şehit etmiştir. Enver Paşa İstanbul'a döner ve Alman subaylara sitemle içini döker.

"Siz bana elbise, postal, kaput, çadır ve battaniye söz verdiniz de, göndermediniz, benim askerim soğuktan dondu" der. O günlerde Anadolu yaylalarında koyunlar otluyordu, yünümüz vardı. Çukurovada pamuk ekiliyordu, pamuğumuz vardı. Fakat bunları alıp, işleyecek orduya mal edecek hazineye para yoktu. Duyun-u Umumiye hazinenin başına oturmuş, muslukları da kendinden yana çevirmiş, bize de biraz bıraktıysa da, sarayın ve paşaların savurganlığına yetmiyordu. Memurlar sekiz aydır maaş alamıyorlardı.

Bugün hazinemiz her geçen gün borç ve faiz yükünü artırmaktadır. Henüz azalma yönünde dönüş geçilmedi.

Gözlem : Hazinemiz çıplak olursa, ordumuz da çıplak olurmuş ve bir gecede 90 bin erimiz, donarak şehit olurmuş.

Aksiyom : Aynı koşullar altında, aynı sonuçlara varılır.

Gidiş yönümüz, o günkü ve bugünkü koşulların yakınlaşması yönüdür. Eğer böyle giderse, Kafkas cephesi yıkımına benzer yıkımların gelmesi kaçınılmaz olur. Bu gözlemi hazinemizin çıplak olması nedeni ile özdeğerlerimizi (beyinleri de içerir) kullanılmaz hale getirip, dışardan beklemenin getirdiği, acı yıkımları göstermesi bakımından, yazmağa değer buldum. Bu gözlemi her yurttaşımın bilmesini ve sayın yöneticilerimizin de, düşüncelerinde ve kararlarında bu gözlemden etkilenmelerini öneririm. Bu gözlem ulusal yaşamımızın sürekli ve görkemli olması için, bireylerin mi zengin olması, yoksa hazinenin mi zengin olması gerçeğini, açıkça ortaya koymaktadır.

Mimar Sinan'ın yapıtları sonsuza dek yaşayacaktır. Bu yapıtlara baktığımızda, temelden minarenin tepesine kadar bütün taşların, eklem yerlerine kurşun dökülüp, demir çubuklarla kenetlendiklerini ve az yük gelen sütunlara küçük boyutlar, çok yük gelen sütunlara da büyük boyutlar verilip, yüklerle sütun boyutları arasında dengeli bir dağılımın gerçekleştirildiğini görürüz. Ulusal toplum canlımıza baktığımızda, gelir dağılımında dengesizlik, suç ve ceza kavramları arasında dengesizlik, cinsel sorunların çözümünde dengesizlik nedenleri ile, bireylerin birlik, beraberlik kurmadıklarını, dayanışmaya girmediklerini, birbirlerine kenetlenmediklerini ve ulusal yaşama hiç katkıları olmayan, ulusal toplum canlımız üzerinde asalak yaşayan, emeksiz kazanç, aşırı kar, rantıye, tefeci ve din sömürücüleri kesimine, oy almak amacı ile ulusal gelirden büyük paylar ayırdığını, buna karşılık, toplumun asıl yükünü çeken, yapımları ile savaşlar üzerinde birinci derecede etkili olan, beyin kesimine, insanca yaşam olanağı bile tanınmayıp, göçe zorlandığını, toplumsal yüklerle gelir boyutları arasında, dengesiz bir dağılımın gerçekleştirildiğini görürüz. Bu görünüm karşısında yargımız, Mimar Sinan'ın yapıtlarının sonsuza değin yaşayacağı, ulusal toplum canlımızın ise, bu gidişle çok yaşamayacağı yönünde olacaktır.

Tanrı insana bir böbrek organı vermiştir. Tam kanımızı süzecek düzeydedir. Ne azdır, ne çoktur, tamdır. Tanrı toplum canlımıza bir beyin organı vermiştir. Dört madde ile özetlediğim görevlerini, tam yapacak düzeydedir. Ne azdır, ne çoktur, tamdır. Bu kadar beynimiz dışarda iken, içerdeki beyinlerin yeterli olacağı söylenemez. Toplumun beğenisini kazanmış, bütün ünlü tiyatrocuları, göçe zorladığımızı ve sınır dışı ettiğimizi varsayalım. Adı duyulmayan, bilinmeyen tiyatrocularla, toplumun tiyatro gereksiniminin karşılanacağını sanıyorsak, aldanırız.

Beyinlerimiz dönsünler ve göç önlensin. Toplum canlımızın beyin organında yerlerini alsınlar. Bu eleştiriler, bu düşünceler ve bu yönetim kuralları, beyinlerden çıksın. Öyle ki ; Nazım Hikmetin eleştirileri gibi, doğrultusuna geleni bıçak gibi kessin. Nasraddin Hocanın eleştirileri gibi, yüzyıllarca etkinliğini sürdürsün, Atatürk'ün düşünceleri ve yönetim kuralları gibi, toplumu yüceltsin ve çağdaş düzeye getirsin. Bakalım sağduyu dışı davranışlar, gene toplumda kol gezecek mi? Gene hep çağın gerisinden mi gideceğiz? Hep birlikte izleyelim, görelim.

Tanrı toplum canlımıza bir beyin organı vermiştir. Ne azdır, ne çoktur, tamdır.
Bu makale 1997 de yazılmıştır.

